

Szergej Jevgenyjevics

POSZTNOV

Határrétegvíz az élő szervezetben

Posztnov Sz. E.

A műszaki tudományok kandidátusának, a hidrodinamika tudósának jelen könyve bevezeti az olvasót a víz biofizikai tulajdonságainak rejtelmeibe.

Megismerteti az olvasót az un. határrétegvíznek az élő szervezetekre gyakorolt hatásának szentelt kutatásainak eredményeivel. A szerző felénk szokatlan nagyságrendű tudományos kutatói háttérkapacitással vitte végbe elméletének gyakorlati megvalósítását. Az eredmények magukért beszélnek.

A folyadékok és gázok mechanikájának egyik alapvető területével, a „Határrétegvíz elmélet”-tel kapcsolatos kutatási eredményekből kiindulva áttér a biológiára, majd az orvostudományra.

A szerző imponáló szerénységgel tesz — tudományos kísérletekkel megalapozott — javaslatot gyorsabb fizioterápiás rehabilitációs eljárások és hatékonyabb gyógyítási módszerek kidolgozására.

Tudóshoz illően nem használ feltételes módot, mint többször írja, „sem meggyőzni, sem bizonyítani nem akarok...” Amit leír, az döbbenetes hatással lesz laikusra és szakemberre egyaránt.

Ajánljuk minden érdeklődőnek.

© Posztnov Sz. E. 2011

Fordította Dr. Domján Péter

TARTALOM

Miért íródott ez a könyv?

A szerzőről

Köszönetnyilvánítások

Az eredmények ismertetése, Kongresszusok, Konferenciák

Első rész

Az élő szervezet belső folyadékközegének alapját alkotó víz fizioterápiája

A kutatás célja

A cél elérésének eszközei

A probléma aktualitása, avagy mi szükségünk van erre?

Farmakológia

Medicina

Merre tartunk? Zsákutcába?

Egy kis történelem

Hogyan lehet segíteni az emberen, avagy a megoldandó feladat egyes biofizikai aspektusai

Hogyan érzük ezt el?

Íme, a megoldás!

És mit mond erre az orvostudomány?

Határvíz és a gyógyszerek

A határvíz „Alapvető terápiás hatása” és a szervezet erre adott reakciója

Fiatalság intracelluláris szinten

A fő következtetés

Az élő szervezet biofizikai modellje

A történések „fizikája”

A történések „biológiája”

Biofizikai modell: végre eredmények

A legfőbb eredmény

Második rész

A határvíz és az élő szervezet „Öregedési Programja”

Fiatalság és az Öregedés Mechanizmusa

Mi is az a Fiatalság, avagy a mi elképzelésünk a Fiatalságról

Fiatalság – a jó immunitás

Fiatalság – a vírusfertőzésekkel szembeni megbízható ellenállóképesség

Fiatalság – a fontosabb szervrendszerek kiegyensúlyozott működése

A szív és érrendszer

A központi idegrendszer

Fiatalság – „normális” vér

Fiatalság – normális anyagcsere által biztosított energia

Fiatalság – egészséges psyché

Fiatalság – fiatal sejtek és a szervezet kifejezett önszabályozó tulajdonságai

A határvíz – nem stimulátor, hanem szabályozó anyag

Fiatalság – agyunk fiatalsága

Az öregedés anyaga. Viktor Abramovics Zuev

Határvíz és a szervezetben működő „Öregedési Program” lassítása

Fiatalság – a rehabilitációs és regenerációs folyamatok gyorsasága

Határvíz és a fájdalomérzet

Határvíz és a vér toxicitása
Hát persze, hogy Fiatalság!
Zárszó helyett

Irodalom

- 1. Melléklet:** Mi is az a Határvíz? Mik azok a „hozzáférhető” elektronok?
- 2. Melléklet:** Miben különbözik a határvíz az aktivált vizektől?
- 3. Melléklet:** Határvíz és az oxidatív-reduktív potenciál

Miért íródott ez a könyv?

Tisztelt kollégák!

Ebben a könyvben lehetőségük lesz megismerkedni kutatási eredményeinkkel, melyeket a víz biofizikai jellemzői, ill. az élő szervezetre gyakorol hatásai kutatásának szenteltünk.

Bár a tudomány ezen irányzatával tudósok tömege foglalkozik közvetve vagy közvetlenül, ideértve az élő szervezetben található víz tulajdonságait is, mégsem hagy nyugtot egy alapvető kérdés: de hát mi is az élet?

Javasoljuk, hogy közelítsünk ehhez a problémához egy némileg eltérő nézőpontból, mint ami manapság elfogadott. Mégpedig úgy, hogy először eltávolodva a biológiától és az orvostudománytól, vizsgáljuk meg a kérdés bizonyos fizikai aspektusait azon eredményekre támaszkodva, melyeket a folyadékok és gázok mechanikájának alapvető részét képező „Határréteg teóriát” alkotják, majd ezt követően térjünk rá a biológiára és a medicinára.

Már most szögezzük le, semmit nem akarunk bizonyítani, és senkit nem akarunk meggyőzni valamiről. Véleményünk szerint azonban rendkívül figyelemreméltó eredményekre jutottunk, melyeket meg kívánunk osztani azokkal az emberekkel, akiknél ezek érdeklődésre tarthatnak számot.

Eszköztárunk:

- Fizika: a szóban forgó eredményeket megbízható fizikai eszközökkel rögzítettük.
- Biológia: kutatásaink során kizárólag széleskörűen elfogadott eljárásokat alkalmaztunk.
- Orvostudomány: munkánk során kizárólag az O.F. Eü. Min. által regisztrált eljárásokat alkalmaztunk.
- Az eredmények értelmezése, a hipotézisek felállítása és a következtetések levonása során megmaradtunk a klasszikus fizika, a klasszikus biológia és a klasszikus medicina keretei között.

A tervezett munka alapjául az alábbi kísérleti tények szolgáltak:

- Az emberi szervezetben található víz fizikai paraméterei különböznek annak a víznek a paramétereitől, amit megiszunk.
- Egy egészséges szerv sejtjeiben található víz fizikai paraméterei különböznek annak a víznek a paramétereitől, ami egy ugyanolyan, de beteg, pl. daganatos szervben található.
- Az emberi szervezetben található folyadék fizikai paraméterei aktívan befolyásolhatóak.
- Létrehozható egy olyan „felület/víz” rendszer a határvízben, melyben a víz – a továbbiakban „határvíz” – olyan fizikai tulajdonságokkal rendelkezik, melyek közel azonosak a vérplazma és a sejtközi folyadék paramétereivel.
- A határvíz kinyerhető, miközben bizonyos ideig megőrzi egész sor biofizikai tulajdonságát.

Munkánk során az „Élő szervezet biofizikai modelljére” támaszkodtunk, mely jelen esetben – és itt most nagyon óvatosan kell fogalmaznunk – egy sor hipotézisből és következtetésből áll. A felvázolt biofizikai modellben az utóbbi évtizedek során a tudósok által szerzett hatalmas kutatási eredményeket kíséreljük meg általánosítani.

Véleményünk szerint a biofizikai modellnek van létjogosultsága, ugyanis azon túlmenően, hogy segít megmagyarázni a kapott kísérleti adatokat, a biofizikai kísérletek eredményeinek prognosztizálásában is segítségünkre van.

Az igazság kedvéért meg kell jegyeznünk, hogy a fizikával ellentétben a biológia, és kiváltképp az orvostudománnyal kapcsolatos kérdésekben mindezidáig nem tudunk

megmagyarázni a kapott adatok 80%-ánál többet, bár a kísérletek során azok 100 %-os gyakorisággal ismétlődnek. Ezt a tényt nem kívánjuk elhallgatni, szerepléseink során erről nyíltan beszélünk. Ennek egy magyarázata van – nyilvánvaló, hogy egy sor, az élet szerveződésével kapcsolatos alapvető kérdésbe ütköztünk.

A szóban forgó eredményeket emberi eredetű sejt kultúrákon, laboratóriumi állatokon, ill. majmokon, valamint önkéntesek bevonásával gyűjtöttünk össze alábbi egészségügyi intézményekben:

Orosz Egészségtudományi Akadémia N. F. Gamalei Állami Egyetem Epidemiológiai és Mikrobiológiai Tudományos Kutatóintézete, (ГУ НИИ эпидемиологии и микробиологии им. Н.Ф. Гамалеи РАМН),

Orosz Egészségtudományi Akadémia D. I. Ivanovszkij Állami Egyetem Viroológiai Tudományos Kutatóintézete, (ГУ НИИ вирусологии им. Д.И. Ивановского РАМН),

Orosz Tudományos Akadémia A. N. Szefercov Ökológiai és Evolúciós Kutatóintézete, (Институте проблем экологии и эволюции имени А.Н. Северцова РАН),

Orosz Egészségtudományi Akadémia Állami Egyeteme Főemlős-egészségügyi Tudományos Kutatóintézete, (ГУ НИИ медицинской приматологии РАМН),

Roszdrazav Nemzeti Tudományos Narkológiai Központja, (Национальном научном центре наркологии Росздрава),

Orosz Egészségtudományi Akadémia I. I. Mecsnyikov Vakcina és Oltóanyag Tudományos Kutatóintézete, (НИИ вакцин и сывороток им. И.И. Мечникова РАМН),

I. M. Szecsenov Moszkvai Orvosi akadémia, (Московской медицинской академии им. И.М. Сеченова).

A fizikai tulajdonságok kutatása az alábbi intézményekben folyt:

Orosz Tudományos Akadémia Rádiótechnikai és Elektronikai Intézete (Институте радиотехники и электроники РАН),

Orosz Tudományos Akadémia A. M. Prohorov Általános Fizikai Intézete (Институте общей физики им. А.М. Прохорова РАН),

Genetikai Állami Tudományos Kutatóintézet Tudományos Központja (Научном центре ГосНИИ генетики).

**A kollektíva nevében és megbízásából,
Posztnov, Sz. E.**

A szerzőről*

Posztnov Szergej Jevgenyjevics 1955-ben született.

A hidrodinamika, a szilárdságtan és a Repülő Eszközök jegesedése eredete területének tudósa, a műszaki tudományok kandidátusa (1986). A Moszkvai Fizikai-Technikai Egyetemen végzett(1978).

A Központi Aero-hidrodinamikai Intézetben dolgozik 1978-tól. Szektorvezető 1987-től.

Első munkái a Repülő Eszközök szerkezeti szilárdsági fokának vizsgálatával — vészleszállás esetén, ill. szilárd testek folyadékban való nagysebességű siklásával — voltak kapcsolatosak.

Elméleti megoldást dolgozott ki a folyadék felületén sikló hengeres test „elülő támaszték”-ának nagyságára

A nagy sebességek hidrodinamikája területének szakértője.

Repülő eszközök szilárdságának, eljegesedési problémáinak szakértője.

Szakértőként tevékenykedett, ill. közvetlenül részt vett nagysebességű víz alatti tárgyak hidrodinamikájának elméleti és gyakorlati kutatásaiban, valamint a Burán űrsikló, MIG-29-es, TU-160-as, és egyéb repülőgépek szilárdságának, jegesedésük eredetének kutatásában.

A Repülő Eszközök Összoroszországi Kutató Intézet kutatóival együttműködve kidolgozta és bevezette az anyagok természetes előregedésének, eljegesedésének és atmoszférikus faktorok, ill. használat közben bekövetkező hatásainak eljárásait.

Kidolgozta és bevezette az anyagok felgyorsult öregedésének, eljegesedésének vizsgálati eljárásait és modellezését azzal a céllal, hogy lehetővé váljon a rájuk gyakorolt hatások megbízhatóbb modellezése a repülő eszközök gyakorlati alkalmazásakor fellépő jegesedés során.

Elsőként alkalmazta a határelemek eljárását a félig áttetsző közegben tapasztalható hővezetőképesség meghatározására fényáteresztőképességük alapján.

* Idézet „A 20. század kiemelkedő tudósai” c. könyvből,

Kiadó: KAH, Moszkva, 1999. 226. oldal

Köszönetnyilvánítások

Mielőtt szólnék „Az élő szervezet biofizikai modelljéről”, valamint a „Határvíz” (AquaSAaqua) létrehozásának körülményeiről, ill. annak fizioterápiás hatásáról, ki szeretném fejezni köszönetemet mindazon munkatársamnak, akik támogattak munkám során. Amint a klasszikus mondja: „Egy művészt bárki megsérthet” — a tudós munkája sem könnyebb... Éppen ezért vagyok hálás barátaimnak, ismerőseimnek, akik elkötelezetten támogattak a nehéz pillanatokban.

Külön köszönet illeti Raisza Jakovlevna Podcsernyájevát, kutatólaboratóriumának vezetőjét, O. A. Lopatnojt, az orvostudományok kandidátusát, és G. A. Danlibajevát, a biológiai tudományok kandidátusát.

Köszönetemet fejezem ki továbbá Zujev Viktor Abramovics professzornak, a biológiai tudományok doktorának, Marina Vlagyimirovna Mezencevának, laboratórium-vezetőnek, I.M. Szurgucsevnek, a biológiai tudományok kandidátusának, megértésükért, segítőkészségükért, odaadó kutatómunkájukért, és — ami a különösen fontos volt — a „Határvíz” biológiai hatásmechanizmusának megfejtéséért.

Köszönetemet fejezem ki továbbá Merkulov Mihail Filippovics professzornak (Szecsenov I. M. Orvostudományi Akadémia) a „bevezetés az életbe” munkájáért. Ő volt az, aki 2000-ben egereken vizsgálta, és megtapasztalta az „AquaSAaqua” élő szervezetre gyakorolt megdöbbentően jótékony hatását, azt mondta nekem: „Ha ilyen hatása van ennek a víznek, egyszerűen muszáj foglalkoznod vele”.

Megköszönöm a Roszszdrav Nemzeti Narkológiai Tudományos Központ munkatársainak, Nuzsnov Vlagyimir Pavlovics professzornak és Pometov Jurij Dimitrievicsnek az orvostudományok kandidátusának a Határvíz alapvető tulajdonságainak kutatásában tett erőfeszítéseiket.

Köszönöm továbbá a Moszkvai Állami Egyetem Bioorganikus Tanszéke munkatársainak konstruktív hozzáállását, az „AquaSAaqua” kutatásában tanúsított szerepüket, segítségüket és támogatásukat az elért fontos eredmények feltárásában, amelyeket elsőként hajtottak végre az „AquaSAaqua”-et tanulmányozva (a vérre gyakorolt kontaktusmentes kölcsönhatások, ill. az „AquaSAaqua”-nek kisdózisú besugárzásra adott válaszreakciói terén).

Köszönetemet fejezem ki Volkov Anatolij Viktorovicsnak és Teleseva Tatjana Jurijevnának — a Doktor Volkov Klinika munkatársainak — a jó munkakapcsolat, a megoldások keresése, a brainstormingok és az „AquaSAaqua” használatának orvosi aspektusaival kapcsolatos kutatási irányok meghatározásáért.

Köszönettel tartozom A. V. Szuvorovának, a biológiai tudományok doktorának (Az ökológia és az evolúció problémáinak kutató intézete), A. V. Zosimovnának (Főemlős kutató intézet), az AquaSAaqua biológiai tulajdonságainak kutatása terén tett erőfeszítéseikért és az emberekre, állatokra való veszélytelenség bizonyításáért.

Dr. O. V. Beckij és laboratóriuma munkatársainak is hálával tartozom (Radiotechnikai és elektronikai kutatóintézet) a határvíz fizikai tulajdonságainak kutatásában szerzett érdemeiért és különleges eredményeikért.

Külön köszönetemet fejezem ki tanárainak a Zsukovszkij prof. nevét viselő Központi Aero-hidro-dinamika Intézetből, közülük is L. I. Alekszejevicsnek, aki a fizikai technológia negyedik évfolyamtól kezdve mentorommá vált, a technológiai tudományok kandidátusának, L. G. Vlagyimirovicsnak, P. J. Mojszejevics professzornak, F. V. Mojszejevics professzornak, akik erőfeszítéseinek köszönhetően válhattam — többé-kevésbé elfogadható — szakértővé.

Sz. E. Posztnov

Az eredmények ismertetése. Kongresszusok. Konferenciák

Kutatási eredményeinket rendszeresen bemutatjuk mind fizikai témákkal, mind orvostudománnyal foglalkozó kongresszusokon és konferenciákon. A fizikusok hozzáállása egészen jóindulatú, az orvosoké pedig eleinte idegenkedő, ez azonban idővel érdeklődővé válik. Immár egy egész sor egészségügyi intézmény napi gyakorlatában használja a mi technológiánkat.

Kongresszusok és konferenciák, amelyeken ismertettük kutatási eredményeinket:

1. II. Nemzetközi konferencia: „Az orvosi főemlőstan alapvető és alkalmazott aspektusai” 2011. 08. 8-11. Orvosi primatológiai (főemlőstani) kutatóintézet, Szocsi

Előadás: „A citokin regulátor gének expressziójának különlegességei SV-40 hordozó majmokban”

2. Internationaler Kongress EURUMEDICA, Hannover, 2011. 05. 23-24.

Előadás: „Az élő szervezet alapját jelentő víz fizikai paramétereinek aktív szabályozása és felügyelete. Biofizikai aspektusok. Az élő szervezet biofizikai modellje. A szervezet felgyorsított regenerációja intenzív sport megterhelést követően.”

(Active regulation and control of physical parameters of water as a basis of a living organism. Biophysical aspects. Biophysical model of a living organism. Accelerated organism restoration after an intense load in sport.)

3. Internationaler Kongress EURUMEDICA, Hannover, 2010. 06. 3-5.

Előadás: „Határrétegvíz és a belőle készült preparátumok– új trend a biomedicinális technológiában”

(Boundary layer water and medicines on its basis – a new trend in Biomedical technology)

4. Tudományos szeminárium: „Élelmiszer feldolgozás folyamatainak intenzifikálása és automatizálása” Alkalmazott biotechnológia, Moszkvai Tudomány Egyetem, 2009. 09. 30. №835 ülése.

Előadás: „A határrétegvíz és a belőle készített preparátumok.”

5. V. Nemzetközi kongresszus: „Gyenge és közepes mezők és sugárzások a biológiában és a medicinában”

Szentpétervár, 2009. 06.29-07.03.

Előadás: „Határrétegvíz és a belőle készült preparátumok – új trend a biomedicinális technológiában”

6. 15. Oroszországi Szimpózium nemzetközi résztvevőkkel „Milliméteres nagyságrendű hullámok az orvostudományban és a biológiában” Moszkva, 2009. 05. 25-27.

Plenáris előadás: „A határvíz biológiai aktivitása”

7. Ötödik moszkvai nemzetközi kongresszus „Biotechnológia: a fejlődés helyzete és perspektívái” Moszkva, 2009. 03. 16-20.

„Új gyógyászati készítmények” szekció.

Előadás: „A határrétegvíz és az abból előállított készítmények – új irány a biomedicina technológiája terén”

„A határvíz szokatlan tulajdonságai” szekció.

8. Moszkvai Műszaki-fizikai Intézet.

Konferencia, „Fizikai medicina” szekció, Moszkva, 2009. 01. 29.

Előadás: „A határrétegvíz és az abból előállított készítmények – új irány a biomedicina technológiája terén”

9. Összoroszországi könnyűatlétikai konferencia, Moszkva, 2008. 12. 3-4.

Előadás: „A szervezet funkcionális képességeinek fokozása biológiai eszközökkel, melyek felgyorsítják a regenerációs folyamatokat a sportban”

10. Orosz Tudományos Akadémia Rádiótechnikai és Elektronikai Intézete, Tudománytechnikai szeminárium, Moszkva, 2008 11. 11.

Előadás: „A határvíz, fizikai vonatkozások, kísérleti adatok, az élő szervezet biofizikai modellje”

11. VI. Nemzetközi tudomány-technikai kongresszus „Az ember extrém körülmények között: az emberi faktor és a professzionális egészség”, Oroszországi repülő-úrhajós, tengeri, extrém és ökológiai medicinák társaság, Moszkva, 2008. 10. 13-17.

Előadás: „A határvíz, új termék – szabályozó, immunmoduláns és antivirális hatással”

12. Internationaler Kongress EURUMEDICA, Hannover, 2008 06. 5–12.

Előadás: „A határvíz antivirális és antiproliferáns hatása”

13. IX. Nemzetközi fórum „A XXI század kiemelkedő technológiái”, „Expocentrum”, Moszkva, 2008. 04. 22-25.

Előadás: „A határvízen alapuló újszerű megközelítés a biotechnológiában”

14. Nemzetközi tudomány-technikai konferencia „BIOTECHNOLÓGIA, A VÍZ ÉS AZ ÉLELMISZEREK” Moszkva, 2008 03. 11-13.

Előadás: „A határvíz biológiai aktivitása”

15. Tudomány-technikai konferencia „50 éves az interferon” Orosz Egészségtudományi Akadémia N. F. Gamalei Állami Egyetem Epidemiológiai és Mikrobiológiai Tudományos Kutatóintézete, Moszkva, 2007 11. 19-20.

Előadás: „A határvíz – potenciálisan új immunmoduláns és antivirális hatással”

Első rész

Az élő szervezet belső folyadékközegének alapját alkotó víz fizioterápiája

A kutatások célja:

- a gyógyszerek hatékonyságának fokozása,
- a gyógyszeres terápia mellékhatásainak kifejezett csökkentése,
- a nagy fizikai és szellemi megterhelést, súlyos műtétet, és/vagy hosszantartó betegséget, ill. gyógyszer-szedést követő regenerációs folyamat lerövidítését lehetővé tévő eljárás kidolgozása,
- az emberi szervezet rehabilitációs folyamatainak meggyorsítását lehetővé tévő eljárások kidolgozása napjaink körülményei között,
- olyan eljárások kidolgozása, melyek célja azon biológiai programok sebességének lelassítása, melyeket „az élő szervezet beprogramozott öregedési folyamata” indít be, ill. irányít.

A célok elérésének módszerei:

- szervezet belső folyadékközegének alapját alkotó víz szükséges szintű fizikai paramétereinek azonnali, vagy nagyon rövid idő alatti helyreállítást célzó eljárás,
- az élő szervezetben található víz fizikai paramétereinek aktív befolyásolása.

A kidolgozandó eljárást leginkább az alábbi, kissé hosszú meghatározás jellemzi: "Az élő szervezet belső folyadékközegének alapját alkotó víz fizioterápiája" A továbbiakban nevezzük ezt az eljárást a „határrétegből kinyert vízen alapuló fizioterápiá"-nak, vagy még rövidebben, a „határrétegvízen alapuló fizioterápiának".

A probléma aktualitása, avagy mi szükségünk van erre?

Miután mintegy négy évvel ezelőtt az Orosz Köztársaság Orvostudományi Akadémiája négy vezető intézetében olyan eredményekre jutottunk, melyek a „határrétegből kivont vízen alapuló fizioterápia"

ártalmatlanságát bizonyították, a kutatásokban mind több önkéntes vett részt. Különböző életkorú, foglalkozású és társadalmi csoporthoz tartozó egyén. Olyan emberek, akik nem nagyon törődtek egészségükkel. Rendkívül nagymennyiségű, olyan kísérleti adathoz jutottunk, melyek alátámasztják az élő szervezetben található víz fizikai tulajdonságainak alapvető jelentőségével kapcsolatos hipotéziseinket és következtetéseinket. Ám számomra az a tény volt a legmegdöbbentőbb, hogy az emberi szervezet biológiai (al)rendszereinek állapota nem függ attól, hogy az illető egészséges életmódot folytat, törődik-e az egészségével, vagy éli csak mindközönségesen életét. Ezek a bizonyos alrendszerek mindenekelőtt az agyi tevékenységgel, a szívvel, férfi és női nemi szervekkel, részben a vérrel, és különösképpen a hormonális rendszerrel állnak kapcsolatban. Felvilágosításért specialistákhoz fordultam, és abban az időben számomra eléggé váratlan választ kaptam: igen, ez így van, ez közismert tény. Az esetek egész sorában ezek a rendszerek nagyon kevésbé befolyásolhatóak orvosággokkal, gyógyszerkészítmé-nyekkel.

Például az agyvelő a vér-agy gát miatt csak néhány gyógyszer számára elérhető. A hormonális rendszer pedig arra hivatott, hogy a szervezet egyéb rendszereinek működési kilengéseit „kompenzálja”, ezért gyógyszeres kezelése különösen bonyolult.

További kutatásaim során ezek az információk nagyon komoly motivációt adtak, ugyanis bebizonyosodott, — amit diagnosztikus vizsgálatok is alátámasztottak — a határrétegvízen alapuló fizioterápia számára a szervezetben gyakorlatilag nem létezik gát, mindenén átjut, még a placentán is.

Nos, ez motivált, és most lássuk az aktuális helyzetet

Farmakológia

A gyógyszeripar, mint az köztudott, maximális erőbedobással dolgozik. Olyan igen érdekes adatokhoz jutottam, melyekből az következik, hogy világszerte rendkívül aktuálissá vált a „Gyógyszeres terápia” problematikája. Az epidemiológiai megfigyelések adatai szerint a gyógyszeres terápia mellékhatásai az USA-ban és Kanadában a hatodik helyre kerültek a halálozási okok közé a szív és érrendszeri, onkológiai, légzőszervi betegségek és a balesetek után [3]. A kórházban kezelt betegeknél 17 %-os, az ambuláns betegeknél 4-6 %-os gyakorisággal fordulnak elő. Közismert tény, hogy a mellékhatások 25-30%-a antibiotikumok szedése kapcsán jelentkeznek. Az USA-ban évente több mint 106 ezer páciens hal meg a gyógyszerek mellékhatásai következtében. Több mint 2,2 millió amerikai szenved szövődményektől, 30 %-uk egészségi állapota pedig nem javul az orvosok által felírt és egyébként előírászerűen beszedett gyógyszerek hatására.

Felhívom figyelmüket, hogy történik pedig mindez azon esetekben, amikor is az orvos helyesen állítja fel a diagnózist, megfelelő gyógyszert rendel, a beteg pedig gondosan beszedi azt – ez pedig azt eredményezte, hogy az a hatodik leggyakoribb halálórává vált. Felvetődik a kérdés, ez minek a következménye? A válasz mindenképp előtt a gyógyszeripar és a gyógyászat több évtizedes eljárási metodikájában keresendő. Ez pedig nem más, mint hogy a gyógyszeripar évről-évre egyre hatékonyabb és egyre szűkebb hatásspektrumú készítményeket dob piacra. Ezek a készítmények a véráram segítségével terjednek el a szervezetben. A vér útján azonban oda is eljutnak, ahol ezek a készítmények egyáltalán nem kívánatosak. Nyilvánvalóan ezzel magyarázhatóak a gyógyszerek mellékhatásai. És éppen ez a gyógyszeres kezelések kifejezetten komoly problematikája.

Orvostudomány

A gyógyítás úgyszintén teljes erőbedobással működik. Itt is megfigyelhető a mind szűkebb területre történő specializálódás folyamata. Már nem a betegséget, a beteg szervet gyógyítják, hanem a „beteg molekulát” az embert pedig a maga teljességében mind ritkábban szemlélik. Egész pályafutásom során a hadiiparban dolgoztam. Ennek az ipari ágazatnak minden tervező irodájában és kutató intézetében létezett egy „Felső vezető”. Vagyis mindig volt egy személy, aki az intézmény egészségéért felelt. A modern medicinában ilyesmi nem létezik. Nincs olyan orvos, aki a páciens egészségi állapotáért felelőssé tehető lenne, sem a meggyógyításáért, pláne nem az egészségéért. Manapság mindent meg tudnak gyógyítani, de az ember egészségéért a modern gyógyászatban, ilyen megközelítésben senki nem felelős.

Mint látható, kitűzött céljaink aktualitása komolyabb, mint valaha.

Amint azt a statisztika a fejlett országokban megmutatja, a morbiditás és a mind korábbi életkorban kezdődő megbetegedések, új vírustörzsek és betegségek, stb. folyamatos növekedése figyelhető meg, függetlenül az államnak az egészségmegőrzésre, az egészséges életmód propagálására, a gyógyító és rehabilitációs intézkedésekre fordított évente egyre növekvő összegű kiadásaitól. A virológusok nem győzik létrehozni az egyre újabb készítményeket, a gerontológia terén pedig, tekintet nélkül a modern tudomány eredményeire, a fejlett országokban a várható életkor az elmúlt 40 év során elérte a plafont, és gyakorlatilag nem is mutat további növekedést.

Az emberi betegségek sorában különleges helyet foglalnak el – tulajdonságuk miatt – a vírusok okozta fertőzések. Mint ismeretes, a vírusok a sejtek belsejében találhatóak, és teljes

mértékben kihasználják a gazdasejtek védelmi potenciálját a külső „fenyegetésekkel” szemben, amelyeknek a gyógyszerek is megfelelnek. Az antibiotikumok teljesen hatástalanok ellenük. Ráadásul a vírusok megváltoztatják a sejtek DNS-ét vagy RNS-ét, és azok kezdik szaporítani a vírusokat. És azt se feledjük, hogy ugyanazon gyógyszerek hatására a vírusok gyorsan mutálódnak, így kétség sem férhet hozzá, hogy a vírusfertőzések az egészségügy igen komoly gondját jelentik.

Ezt a problémát ráadásul még az emberi beavatkozás is súlyosbíthatja. Jó példa erre az SV 40-es majom onkovírus. A poliomyelitis (járványos gyermekbénulás) potenciálisan veszélyes vírusbetegség. Leküzdésére a kutatók kétféle vakcinát hoztak létre, egy inaktiváltat és egy élő, melyet majomvese kultúrán tenyésztettek. Az 1950-es évektől világszerte százmilliónyi embert részesítettek ilyen védőoltásban. De a beadott védőoltásban felfedezték az SV 40 karcinogén majomvírust (is). A vírus kimutatható volt agy-, csont-, vese-, és vérképzőszervi daganatokban. Az SV 40 szexuális úton, és intrauterin is terjed. Külföldi és hazai adatok szerint manapság az emberiség mintegy 30-35 %-a fertőzött az SV 40-es onkovírussal – társadalmi státuszától függetlenül.

Merre tartunk? Zsákutcába?

Természetesen nem. Mint azt a történelemből jól tudjuk, az emberiség nemegyszer került nehéz helyzetbe, de mindig talált kiutat. Sok ismert tudós véleménye szerint ebben a helyzetben az „egészségipar” rendelkezésére álló technológiák kimerítették a rendelkezésükre álló lehetőségeket, és új kutatási területek felé kell fordulni, új elvi megközelítésen alapuló kutatások irányába, melyek lehetővé teszik az emberek egészségének megőrzését.

A fentiek alapján, a kutatásainkban részt vevő szakemberek véleménye szerint a határrétegvíz jelenség kutatása szolgálhat kulcsként egy sor fontos feladat megoldásához a megbetegedések széles spektrumának megelőzésében és gyógyításában. Ez az egészen optimista következtetés a kutatások során szerzett hatalmas kísérleti anyagra alapozva született, ugyanis a felhalmozódott tapasztalatok új irányt szabhatnak a gyógyászati és biológiai technológiák fejlődésének [3]. Annál is inkább, hiszen a kapott eredmények nem csak hogy nem kérdőjelezik meg a jelenleg rendelkezésre álló orvosságok és gyógyszerek arzenáljának szerepét, hanem épp ellenkezőleg, javasolják azok felhasználását. A határrétegvíz ugyanis nagyszerűen együttműködik az orvosságokkal és gyógyszerekkel, lehetővé téve a gyógyulási folyamat felgyorsulását, sőt, az idült, krónikus betegségekből való kilábalást is.

Egy kis történelem

1984-ben a Központi Aero-hidrodinamikai Intézet kutatóinak egy csoportja a testek levegő-víz keverékében történő áramlását tanulmányozva arra lett figyelmes, hogy a tárgyak felületéhez simuló vékony vízrétegben nincsenek buborékok. Még abban az évben felfedezték a határréteg létezését abban az esetben is, amikor nincs a folyadéknak áramlási sebessége. A határréteget az jellemzi, hogy a benne található víz fizikai tulajdonságainak egész sora határozottan különbözik a tömbvíz (bulk water) fizikai paramétereitől, azaz a tárgy felületétől távolabb eső víztől. Konkrétan, ha valamilyen anyag vizes szuszpenzióját nézzük, akkor a határréteget az jellemzi, hogy minél közelebb van a felülethez, egységnyi térfogatában jóval kevesebb szilárd részecske található, a felület közvetlen közelében egyáltalán nincs. 20 évvel később J. Pollack professzor [5] hasonló következtetésre jutott, és azt is megállapította, hogy az elektromos potenciál nemlineárisan változik a felülethez közeledve. A Központi Aero-hidrodinamikai Intézetben kapott kísérleti adatokat elemezve megállapítható volt, hogy a felülethez közeli víz (a továbbiakban Határvíz), egy sor fizikai tulajdonságai nagy hasonlóságot mutatnak az ember belső környezetében található folyadékhoz. Ez a 80-as évek végén felfedezett tény szolgált kiindulópontként a Határrétegvíz jelenség kutatásához. Ezen kutatások eredményei a következők: a határvíz kinyerésének technológiája, és az élő szervezet biofizikai modellje, amely amellet, hogy a tudósok által összegyűjtött igen nagyszámú kísérleti anyag támasztja alá, azt is lehetővé teszi, hogy előre jelezze

a kutatások eredményeit. Természetesen a Határvíz szedésén alapuló, emberen alkalmazható és annak belső környezeti folyadékának fizikai paramétereit megváltoztató fizioterápiás eljárás is ezen kutatások eredménye.

A „Határvíz elmélet” a folyadékok és gázok mechanikájának egyik alapvető területe, és mint tudományos irányzat 1904 óta létezik, a határrétegről elsőként publikált egyenlet megjelenésétől számítva. Az, hogy a határrétegvíz viselkedése olyan, mintha önálló objektum volna, régóta ismert, az pedig, hogy az élő szervezetben található víz fizikai paramétereit különböztetik a tömbvizétől — úgyszintén. Értelmezhetetlen maradt azonban az a kísérleti tény, hogy miért ennyire hasonlóak a határrétegvíz és az élő szervezetben található folyadék tulajdonságai. Éppen erre a lényegi kérdésre ad választ az élő szervezet biofizikai modellje, mely egy sor kísérleti tényen alapuló feltételezés és következtetés formájában valósul meg. A modell két részből áll, melyet az elnevezése is takar: fizikai és biológiai [1].

J. Pollack amerikai biológus professzor az élő szervezetben található vizet tanulmányozva arról beszél, hogy a sejten belüli víz sajátos zselészerű állapotban van. Amint azt a mi megfigyeléseink is alátámasztják, a sejten belüli víz állapota a fizika szempontjából semmilyen különlegességet vagy rendkívülít nem jelent — ez ugyanis a hidrodinamikában mintegy 70 éve tanulmányozott rétegvíz jellemző állapota. A határrétegvíz megjelenése valóban nagyon hasonlít a folyékony zseléhez.

Még egy érdekes tény. Az aerohidrodinamikában küszködnek a határréteggel, az ugyanis az áramlást megnehezíti, az ellenállást növeli és nehezíti az irányítórendszerek hatékonyságát stb. Az élő szervezetben pedig a határréteg — amint azt a kutatási eredmények alátámasztják — éppen azon fizikai folyamatok alapjául szolgál, melyek fizikai szinten az élő és az élettelen közti különbséget alkotják.

Ám mielőtt rátérnénk az élő szervezet biofizikai modelljére, vizsgáljuk meg az előttünk álló problémakör biofizikai aspektusait.

Hogyan lehet segíteni az emberen, avagy a megoldandó feladat egyes biofizikai aspektusai

Mindenekelőtt azonban ne tévesszük szem elől kutatási módszereinket:

- amikor fizikáról van szó, fizikai mérőműszerekkel hitelesen rögzített eredményekről beszélünk,
- amikor biológiáról van szó, kizárólag széles körben elfogadott módszereket alkalmazunk,
- amikor gyógyításról van szó, kizárólag az Orosz Föderáció Egészségügyi Minisztériuma által jóváhagyott eljárásokat alkalmazunk.

Vagyis az eredmények értékelése, a hipotézisek felállítása és a következtetések levonása kizárólag a hagyományos fizika, biológia, és orvostudomány keretei között történik.

A közönséges víz, bejutva az élő szervezetbe egy sor fizikai változáson megy át. Ezen változások során olyan fizikai tulajdonságokra tesz szert, melyek magának a szervezetnek a létezését biztosítják. Sőt, minél magasabban helyezkedik el az adott szervezet az evolúció létráján, annál jelentősebb mértékben változnak meg a víz fizikai tulajdonságai. E. Sz. Bauer biológus 1935-ben kiadott „Elméleti biológia” [7] című könyvében feltételezte, hogy a szervezet ezen fizikai tulajdonságok megváltoztatására, ill. fenntartására hatalmas mennyiségű energiát fordít. Napjainkban pedig olyan kísérleti eredményekkel szembesülünk, melyek alátámasztják szavainak igazságát.

Normális körülmények között a szervezet részére elegendő eszköz áll rendelkezésére, hogy az ivóvizet a belső vizes környezet számára megfelelő fizikai paraméterekkel rendelkezővé alakítsa át. Ez egyébként az egyik legfontosabb feladata. A való életben ez persze nem ilyen egyszerű. Szervezetünk ugyanis ki van téve olyan külső és belső faktorok hatásainak, mint a nem megfelelő minőségű étkezés, a helytelen életmód, agresszív környezet, vírusok, baktériumok, gyógyszerek, stb. Ezek a faktorok egyenként talán nem is tűnnek veszélyesnek az emberi szervezetre, azonban együttes hatásuk következtében a szervezet odáig juthat, hogy már visszafordíthatatlan folyamatok indulhatnak be. Ez pedig láncreakcióra emlékeztet: a szervezet kénytelen az oxidatív

reakciókból származó saját energiáit arra fordítani, hogy kivédje a belső és külső faktorok nemkívánatos hatásait. Energiatartalékai azonban sajnos korlátozottak. Következésképpen eljön az a pillanat, amikor az ezekhez a tényezőkhez való adaptációra túlságosan sok energiát fordít, és nem marad elegendő energiája a szükséges fizikai jellemzőkkel rendelkező belső környezeti folyadék fenntartására, legyen szó egy sejtről, szervről, vagy a szervezet egészéről.

És itt kezdődnek a komoly gondok, ugyanis a megváltozott fizikai jellemzőjű belső vizes környezetben már nem a megkívánt mennyiségi és minőségi szinten zajlanak a biokémiai reakciók. Ez pedig a szervezet energiatartalékainak csökkenéséhez vezet. A kör ezennel bezárul. Sőt, ez már nem is kör lesz, hanem egy nemkívánatos módon lefelé vezető spirál.

Amint azt a megfigyelések bizonyítják, ez a folyamat az immunitás csökkenésével, hypoxiával, acidózissal, anyagcserezavarokkal és egyéb elváltozásokkal jár. Mindez krónikus kimerültség tünetegyütteseként jelentkezik, kóros folyamatokat indít el, ideértve a vírusos és bakteriális fertőzéseket is.

Magától adódik a kérdés: mi történik, ha valamilyen módon, egy időre helyreállítjuk a meggyengült, megváltozott fizikai tulajdonságokkal bíró belső vizes környezet állapotát? Minden valószínűség szerint a szervezetnek ezen idő alatt erre nem kell fordítania az oxidatív reakciókból származó energiáit. Így saját prioritásainak megfelelően oda irányíthatja energiáit, ahol azokra az adott pillanatban a legnagyobb szükség van. A fentiekben kifejtett hipotézis állításainak kísérleti úton történő bizonyítása ugyancsak célja kutatásainknak.

Hogyan érzük ezt el?

Mielőtt azonban hozzáfognánk ehhez a munkához, el kell döntenünk, milyen módon lehet egyszerre megváltoztatni egy élő szervezet belső folyadékának fizikai tulajdonságait. Ha egy embert veszünk, több tucat liternyi folyadékról van szó, azaz nem is csak folyadékról, hanem az élet alapját képező olyan közegről, melyekben folyamatosan zajlanak a legbonyolultabb biokémiai folyamatok.

A kérdés valóban nem egyszerű. De micsoda perspektívák nyílnak a biológiában és az orvostudományban, ha csak részben is megvalósítható! Az emberi szervezet önmagától, vagy minimális külső segítséggel, pl. gyógyszerekkel, képes gyakorlatilag azonnal felismerni és hatékonyan helyreállítani bármely rendszerének hibás működését. Normális állapotban és normális körülmények között ez alapvető kötelessége. Mi pedig éppen ezeket a körülményeket hozzuk létre. Olyan fizikai körülményeket, melyek gyógyszerekkel, vagy bármilyen vegyi anyagokkal hirtelen létrehozni lehetetlen.

Ennek következtében az ember belső környezeti folyadéka helyreállításának általunk kidolgozott folyamata közelebb áll a fizioterápiához, mint a gyógyszeres kezeléshez.

Íme, a megoldás!

A megoldás nem várt irányból érkezett.

Az ebben az irányban megkezdett komoly kutatómunka előfutára a múlt század 80-as éveiben a Központi Aero-hidrodinamikai Intézetben felfedezett kísérleti tény volt, melyet vízben nagy sebességgel mozgó testek (tengeralattjáró, torpedó, stb.) áramlásának kutatása során tapasztaltunk. Konkrétan, abban a vékony rétegnyi vízben, mely a víz alatt mozgó tárgyak felületével közvetlenül érintkezik (ez az úgynevezett határréteg), a víz egy sor olyan fizikai tulajdonságra tesz szert, melyek jelentősen különböznek a közönséges víz tulajdonságaitól. És ezek a tulajdonságok irányíthatók. Sőt, létrehozható olyan felület, mellyel érintkezve a víz a határrétegben olyan fizikai tulajdonságokra tesz szert, melyek nagyon hasonlóak az emberi vérplazma és a sejtközötti folyadék fizikai tulajdonságaihoz.

Továbbá, és ez már elvi jelentőségű, a határrétegvíz fizikai paramétereinek változásai a fizika szempontjából ugyanolyan módon mennek végbe, mint az élő szervezetben. Ennek a jelenségnek a fizikai mechanizmusát napjainkban az epitaxia jellemzi. Élő szervezet esetén ez a folyékony kristály növekedését jelenti valamely alapponton, jelen esetben szerves felületen, amellyel érintkezik.

Mára rendelkezésünkre áll az eredetihez képest megváltozott fizikai-biológiai paraméterekkel rendelkező víz kivonásának technológiája a határrétegből [3]. Ezt a vizet nevezzük mi „határvíznek”, vagy „AquaSAaqua”-nek, és ez szolgál prototípus közegként, melynek segítségével kísérleteinkben megváltoztattuk az eleven szervezet belső folyadékának paramétereit. Ráadásul fenti céljaink eléréséhez egészen kis mennyiség is elegendő belőle. Például egy százkilós sportoló belső folyadéka fizikai tulajdonságainak megváltoztatására intenzív edzést vagy versenyt követően elegendő 0,5 milliliter határvíz.

És ebben nincs semmi meglepő, ugyanis a szervezet által megindított fizikai folyamatoknak a határvíz csak az iniciátora, azaz beindítója. Olyan hatása van, mint a belsőégésű motorokban a szikrának, beindítva a fizikai folyamatot, ebben különbözik a gyógyszerektől, amelyek biokémiai folyamatokat indítanak be, vagy a kezelt (bioaktív) vizektől, melyek a szervezetben található víz egy részének helyettesítése elvén működnek. Ugyancsak fontos tény, amint azt a kísérleti eredmények is bizonyítják, hogy az élő szervezetben a vízzel kapcsolatos fizikai folyamatok lefolyása hasonló ahhoz, amint azt a szerves természetben meg tapasztalhatjuk, ez pedig jól ismert jelenség. Például a matematika olyan területén, mint a „Matematikai fizika egyenletei”.

És mit mond erre az orvostudomány?

Az orvosi kutatások a klasszikus sémának megfelelően folytak: emberi sejt kultúrákon, laboratóriumi állatokon, majmokon, majd önkéntesek bevonásával. Ezek a megfigyelések az Orosz Tudományos Akadémia és az Orosz Orvostudományi Akadémia kiemelt intézeteiben folytak, ill. folynak jelenleg is.

A lefolytatott vizsgálatok alapján megállapították az emberekre kidolgozott fizioterápia veszélytelenségét, a határvíz mellékhatástól való mentességét, valamint az élő szervezetre gyakorolt tulajdonképpeni hatásainak egész spektrumát.

Íme a legfontosabbak [2]:

- az agyi neuronok pusztulásának lassulása, sőt leállása (ennek a folyamatnak a korral járó felgyorsulása minden emlősnél, így az embernél is megfigyelhető),
- kifejezett antivirális hatás, ideértve az emberi influenza vírusokat, a pándémiát okozó sertésinfluenzát, I. és II. típusú herpeszvírust és az SV40-es onkovírust, stb. is.
- kifejezett szabályozó hatással bír a szervezet alapvető szervrendszereire, a központi idegrendszerre, a vegetatív idegrendszerre, az endokrin rendszerre, valamint a keringési rendszerre,
- kifejezett hatás az ember reprodukciós funkcióinak helyreállítására,
- igen erős immunstimuláns és -szabályozó hatás, sejtszinten is,
- igen hatékony acidózisban és oxigénhiányos állapotban, főként az agy és a szívizom vonatkozásában,
- kiváló együttműködés a gyógyszerekkel.

Továbbmenve, egy sor esetben nem csak magának a terápiás hatásnak a tényét állapították meg, hanem feltárták annak sejtszintű biológiai mechanizmusát is [2].

Határvíz és a gyógyszerek

Itt megjegyeznénk, hogy a kidolgozott metodika, helyesebben a határrétegből kivont vízen alapuló fizioterápia – a vizsgálatok szerint – kitűnően összekapcsolható a modern orvostudomány rendelkezésére álló szerek arzenáljával [2]. Emellett a határvíznek az emberi szervezetre gyakorolt hatásának folyamata – a napjainkban az orvostudományban elfogadott diagnosztikai eszközök segítségével – figyelemmel kísérhető és befolyásolható.

A kitűnő együttműködés gyógyszerekkel és gyógyhatású készítményekkel azzal magyarázható, hogy a határvíz lehetővé teszi a szervezet rendszerszintű működését. Ez a „karmester” pedig igencsak szigorú karmester. Nevezetesen, a szervezet rendszerszintű működései, így a központi idegrendszer, a vegetatív idegrendszer, az endokrin rendszer, valamint a keringési rendszer stb. szintjén dől el a szervezet egészségének kérdése. A határvíz, amennyiben a szervezet elegendő tartalékokkal rendelkezik, segít a szervezetnek megbirkózni problémáival. Sajnos azonban életünk realitásai olyanok, hogy csak elenyésző számú ember bír elegendő tartalékokkal. Ezért a határvíz és a gyógyszerek kapcsolata minőségileg magasabb szintre emeli a gyógyulás folyamatát [2]. A gyógy-szerek használata azért is fontos, mert a határvíz szedése nem helyettesíti a mikro és makroelemek, vitaminok, stb. bevitelét. Sőt, használata megköveteli azok bevitelét a szervezetbe.

Ideális esetben a gyógyszerek már a határvíz által előkészített talajra kerülnek. Az ilyen együttműködés eredményeképp, amint azt a megfigyelések bizonyítják, a gyógyszerek hatékonysága a többszörösére nő [2]. Sőt, hatékonyságuk nem csak mennyiségi, hanem minőségi is. Az embereknek lehetősége nyílik megszabadulni az őket évtizedek óta gyötrő krónikus betegségeiktől.

Egyetlen követelmény, a gyógyszereket a határvíz bevitelét követően legalább egy óra elteltével kell bevenni. Egyébként a víz a gyógyszereket inaktíválja, hatástalanítja.

A határvíz „Alapvető terápiás hatása”, és a szervezet erre adott reakciója

A határrétegből nyert víz rendszerszintű hatása, ill. a gyógyszerekkel való kiváló együttműködése mellett rendelkezik egész készletnyi „saját terápiás hatással” is.

Íme, néhány ezek közül:

- sejtszintű immunszabályozó hatás,
- humorális immunrendszer szabályozó,
- kifejezett antivirális hatás,
- az idegrostok vezetőképességének helyreállítása,
- igen erős méregtelenítő hatás,
- a sejtmagvak és az eritrociták negatív töltésének helyreállítása,
- a krónikus kimerültség tünetegyüttes és az alvászavarok hatékony kezelése, ill. az anyagcserezavarok helyreállítása,
- és még egy sor más hatás.

A kutatások azt is megállapították, hogy a kezelés leghatékonyabb formája a víznek a nyálkahártyára történő porlasztása. Az ilyen kezelés napi dózisa rendszerint 0.1-0.5 ml. Figyelembe véve a határvíz adagolásának mennyiségét, a szedés formáját, a biokémiai és a biológiai folyamatok sebességét, valamint azok sokszínűségét, meglehetősen bizonyossággal állíthatjuk, hogy nem a határvíz terápiás hatásaival, mint olyannal van dolgunk, hanem magának a szervezetnek a saját alapját képező víz fizikai tulajdonságainak megváltozására adott válaszreakciójával. És itt ismét utalunk a határvíz élő szervezetre gyakorolt hatása, és a szikrának a belsőégésű motorban kifejtett hatása közötti hasonlóságra, amikor is a folyamatok új mennyiségi és minőségi szintjére emeléséhez adja meg a kezdő lökést.

Fiatalság intracelluláris szinten

Külön érdemes szót ejtenünk a sejtmagok negatív töltésének helyreállításáról, vagy regenerációjáról. A sejtek biológiai életkorának meghatározását a múlt század 80-as éveiben V. G. Sahbazov professzor, szovjet tudós dolgozta ki a negatív töltésű sejtmagok százalékos arányának az összes sejthez való viszonyítása alapján [6]. Eljárása saját és tudóstársai által végrehajtott nagyszámú kísérleti anyagon alapszik. Ez az eljárás az ember biológiai életkorát nemcsak sejtszinten, de sejten belül is minősíti. Bizonyított tény, hogy a határvíz szedése a sejtek fiatalságát a sejtmagok állapotának aspektusából állítja helyre. Ez a folyamat pedig igen hatékonyan történik. Ugyanez mondható el a vörösvértestekről is.

Nem arról van szó, hogy a negatív töltésű sejtmagok száma átmenetileg nő meg, mint azt a kávé vagy egyéb stimulálószer fogyasztása okozza. A kávéivás ugyan átmenetileg növeli az ilyen sejtek számát, de 40-50 perc után a folyamat megfordul, ami számuk jelentős csökkenését eredményezi. Határvíz szedése esetén a negatív elektromos töltésű magok mennyiségi növekedésének kiugrásoktól és esésektől mentes adaptációs-tréning folyamat figyelhető meg.

Az emberek a határrétegvíz hatását rendszerint már az első néhány adag bevételét követően érzik. Elengedhetetlen feltétel, hogy meg kell inni legalább 1.5 liter tiszta ivóvizet, és helyesen kell táplálkozni, a szervezetet el kell látni vitaminokkal, mikro és makroelemekkel, fehérjékkel, zsírokkal, stb.

A fő következtetés

A határrétegvíz szedése esetén olyan körülmények jönnek létre, melyek során, elegendő belső tartalék megléte esetén, szervezetünk egészen elfogadható idő alatt képes regenerálódni, és megbirkózni a modern embert fenyegető szituációkkal. Azonban ha tartalékaink nem elegendőek,

fel kell használni minden rendelkezésre álló gyógyászati eszközt. A szervezet regenerációja még súlyos esetekben is sokkal gyorsabban megy végbe.

Az élő szervezet biofizikai modellje: a történések „FIZIKÁJA”[1]

A „víz/felület” rendszerben található felületmenti réteg vastagsága kb. 300 mikron. Ebben a rétegben, amint azt a megfigyelőberendezések megbízhatóan rögzítik, a környező vízhez képest egy sor fizikai tulajdonság megváltozása figyelhető meg. Ilyenek például a nagyobb elektromos vezetőképesség, alacsonyabb hőmennyiség, stb. A víznek ezt a határrétegben található részét nevezzük a továbbiakban határvíznek («boundary water»), a többi pedig tömbvíznek* («bulk water») [1]. A fizikai tulajdonságok közötti különbségek a határvízben és a tömb- vízben, amint azt a kísérleti adatok alátámasztják, a felülethez közeledve nemlineárisan fokozódnak. A határvíz entropiája alacsonyabb, mint a tömbvízé. Figyelembe véve, hogy az entropiája fizikai értelmezése az adott anyag molekulái és atomjai szabadságfoka számának mennyiségi jellemzője, az következik, hogy a határvíz molekuláinak szabadságfoka alacsonyabb, mint a tömbvízének. Azaz azonos körülmények között, ugyanabban a térfogatban, a felületen található határvízrétegben a víz kifejezettebb mértani alakzatú és időben hosszabban létező hidrogénkötések vannak, mint a tömbvízben.

Innen a feltételezés: a rétegek közötti felületet létrehozó hatás miatt, ill. a határvíz minden rétegében a molekulák között létrejövő, vagyis a hidrogénkötések, időtartamban szilárdabbnak és geometriailag kifejezettebbeknek kell lenniük, mint a bulkvízben.

Kísérleti tény: ezeknek a molekulák közötti kötéseknek az erőssége annál tartósabb, minél közelebb vannak a felülethez.

Figyelembe véve, hogy a víz rendelkezik bizonyos kristályszerű tulajdonságokkal, feltételezhető: a szabadságfok csökkenése a határréteget létrehozó felület hatásának a számlájára írható, a határréteg létrejöttének mechanizmusa pedig az epitaxiaként jól ismert folyamat egyik változataként jelenik meg.

Hipotézis: a határrétegvíz folyékony kristályrétegei növekedésének fizikai megjelenése az epitaxia folyamatának egyik megjelenési formája, azaz egy felületen — nevezzük ezt alapnak — történő kristályos test réteges növekedése, melynek során a kristály növekedése során követni fogja az alap krisztallográfiai struktúráját. Éppen ez ad magyarázatot arra a kísérleti tényre, hogy ugyanannak a víznek a határrétegében különféle felületen egyértelműen rögzíthető mennyiségi különbségek tapasztalhatók. Hasonlóképpen különféle tulajdonsággal rendelkeznek az eltérő származású, vagy kémiai összetételű vizek ugyanazon felület határrétegében képződve.

Az epitaxia folyamata alapján véve attól függ, hogy a kristály és az alap anyaga azonos, vagy eltérő (heteroepitaxia). Heteroepitaxia esetén a folyamatot az állandó kristályrácsok különbsége határozza meg. Amennyiben ez az eltérés meghaladja a 10 %-ot (mint esetünkben), az alaprács síkjának része nem folytatódik a növekvő kristály rácsában. Az ilyen egyenetlen síkok szélein diszlokációk képződnek, és a növekvő kristály kristályrácsában felszaporodnak az eltérések, ill. a hibák. A kollokáció következtében ugyancsak halmozódnak az eltérések, vagyis a növekvő kristály kristályrácsának lokális megbomlásai. Ezt több ok is magyarázza, pl. az, hogy a képződő kristály tulajdonképpen folyadék, bár kristályra jellemző tulajdonságokkal, és így alá van vetve a Brown-mozgásnak, ill. rendszerint nem homogén a benne oldott kémiai anyagok, stb. miatt. Ennek eredményeképp minden következő réteg kristálystruktúráját tekintve különbözik az előzőtől. Azaz az alap által létrehozott kristálystruktúra tervszerű önmegsemmisítése megy végbe. Ez ad magyarázatot arra a kísérleti tényre, hogy a határvíz tulajdonságai nemlineárisan változnak, ahogy a felülettől fokozatosan közelítünk a tömbvíz felé. A tulajdonságait nemlineárisan változtató határrétegvíz jelenségével magyarázhatóak azok a nagyszámú kísérleti tapasztalatok, melyek arról tanúskodnak, hogy például egy darab hús lefagyasztásakor a víz egy része megfagy, egy része amorf közeli állapotban van, egy része pedig nem fagy meg [11].

Ugyancsak feltételezhető, hogy ez a magyarázata az élet létezésének ténye és a víz, ill. annak különleges tulajdonságai között. Ennek az elméletnek az elfogadása magyarázatot ad egy sor kísérleti adatra is arról, hogy a víz a vékony kapillárisokban, nanocsövecskékben, a szervezet sejtjeiben „kristályos”, „üvegszerű”, „gélszerű”, stb. tulajdonságokhoz közeli állapotban van.

Az előbbieken tárgyaltak tulajdonképpen a következő észleléseken alapulnak:

- a) a vízzel érintkező felületen egy viszonylag vékony réteg képződik, a határréteg, melynek tulajdonságai különböznek az őt körülvevő belső víztől,
- b) a határvíz tulajdonságai függenek a felülettől, a víz eredetétől, valamint a benne oldott anyagoktól,
- c) a határréteget a vízzel érintkező felület hozza létre,
- d) a határréteg folyékony kristályként van jelen (már amennyire ez a vízre alkalmazható), mely az alapját képező felületen növekszik (heteroepitaxia),
- e) a határrétegvíz tulajdonságai nemlineárisan csökkennek a felülettől a tömbi fázisú víz felé haladva, ill. közelítenek annak tulajdonságaihoz.

Biofizikai modell: a történések „BIOLÓGIÁJA” [1]

Hipotézis: a víz az élő szervezetben kizárólag határvíz formájában létezik.

Az ember keringési rendszerében a vér első pillantásra tömbi fázisban van. Egy átlagos embernek kb. 6 liter vére van, ebből durván 3 liter a vérplazma, és 3 liternyit tesznek ki a vörösvértestek. Az egyéb struktúrákat, a véredények falát, stb. figyelmen kívül hagyva végezzünk el némi számítást. Az eritrociták felülete kb. 3500 négyzetméter. A három liter plazmát egyenletesen szétterítve ezen a felületen mikron nagyságrendű vastag folyadékréteget jön létre, mely a határréteg vastagságának 0,3%-a, melytől kezdődően az megbízhatóan regisztrálható (300 mikron). Így módon még a nagyátmérőjű véredényekben is határrétegvíz formájában van jelen a víz, mely formát az eritrociták, érfalak, egyéb alakos elemek, stb. hozzák létre. A sejten belüli folyadékkal nagyjából ugyanez a helyzet. A prokarióta sejtek átlagosan 0,5-5 millimikron méretűek (ez a határréteg kb. 1,7%-a), az eukarióták átl. 10-től 50 millimikronnyiak (ez a határréteg kb. 17%-a). Ám ezek az abszolút értékek még semmit nem jelentenek, ugyanis a sejtek citoplazmával vannak tele, melyben különféle szervecskék helyezkednek el (riboszómák, mitokondriumok, vakuolák, stb.), sejtzárványok, a sejtmag, DNS molekulák, mint örökítőanyagok, egyebek. A jellegzetes méretek ezeknél a struktúráknál már jelentősen csökkennek, aminek következtében minden biológiai elem létrehozza a saját felületén a határréteget. Így aztán körülbelül ugyanolyan vastagságú határréteget kapunk, mint a vér esetében.

Hipotézis: minden biológiai struktúra létrehozza a határréteget, melynek tulajdonságai annak molekuláris és környezeti jellemzőitől függenek.

Következtetés: a biológiai struktúrák együttműködése egyebek mellett a határrétegek egymásra gyakorolt hatásain keresztül valósul meg.

Hipotézis: az olyan biológiai struktúrák, mint pl. a DNS, fehérjék, eritrociták, mitokondriumok, sejtek, szervek, stb. funkcióik optimális végrehajtásához szükséges tulajdonságú határréteget hoznak létre. A különféle biostruktúrák határvizeinek fizikai tulajdonságai egymáséitól egy sor különbséggel rendelkeznek; az életciklus és a funkcionális ciklusok során ezek a tulajdonságok képesek megváltozni még ugyanannál a struktúránál is,

- a sejtek határrétegvízének tulajdonságai annál nagyobb eltérést mutatnak, minél jobban eltér metabolizmusuk,
- a biológiai struktúrák határvizei fizikai tulajdonságai következtében erős pufferek, melyek megvédik azokat a külső és belső behatásoktól,
- a szervezet létfontosságú feladata a „megfelelő” fizikai tulajdonságokkal rendelkező határvíz létrehozása és fenntartása minden egyes szervben, sejtben, stb.

A fenti hipotézist kísérleti tények sora bizonyítja, mint például:

- szigorúan behatárolt azon fizikai oldat mennyisége, melyet az emberi szervezetbe vénásan beadva nem jár következményekkel,
- a rákos daganatokban található víz fizikai tulajdonságai különböznek az egészséges szervekétől [4],
- olyan » AquaSAaqua « határvizet adva emberi sejt kultúrákhoz – melynek tulajdonságai közelítenek az ember belső folyadékának integrált tulajdonságaihoz – gyakorlatilag nem befolyásolják a normális sejtek életképességét, a rákos sejteknél azonban az első adag proliferációjuk drámai lelassulását, a második adag pedig teljes degenerációjukat okozza [2].

Bármilyen, a szervezetbe bekerülő szerves vagy szervetlen eredetű struktúra hatást gyakorol a szervezet határvízére függetlenül attól, hogy részt vesz-e az anyagcsere folyamatokban vagy sem, ugyanis maga körül létrehozza saját határréteget. Ez a hatás pedig igen sokféle lehet. Egy sejt bármely részének molekuláris struktúrájában bekövetkező zavar a határvize tulajdonságainak

megváltozását vonja maga után. Sok sejt működési zavara pedig a szervezet egészének életét fenyegetheti. Ugyanez áll a kívülről bekerülő, a sejtek anyagcseréjében résztvevő anyagokról, legyenek azok szervesek vagy szervetlenek. Ezen anyagok molekulái szintén létrehozzák maguk körül a határrétegvizüket, melyek csak a rájuk jellemző fizikai jellemzőkkel rendelkeznek, és amelyek segítik vagy gátolják az adott sejt élettevékenységét. Egy adott szerv komoly problémái akkor kezdődnek – a fizika szemszögéből nézve – amikor valamilyen okból kifolyólag akár maga a szerv, akár az egész organizmus már nem képes megbirkózni a szerv határvízének fizikai tulajdonságaiban megnyilvánuló zavarokkal.

Feltételezhető azonban egy ellentétes hatás is:

Hipotézis: bármely – mutációnak, vírusok támadásának kitétt – biológiai struktúra határvize fizikai tulajdonságainak helyreállítása lehetővé teszi a negatív behatások kivédését, az immunitás mobilizálását sejtszinten is.

Hipotézis: az élő szervezet határvize fizikai tulajdonságainak helyreállítása maga után vonja a működésére jellemző biokémiai és biológiai folyamatok helyreállítását, valamint szervrendszerei működésének helyreállítását is, mint az idegrendszer, szív és érrendszer, endokrin rendszer, stb. Napjainkra rendelkezésre állnak olyan nagyszámú kísérleti adatok, melyek alátámasztják hipotézisünket, azaz az élő szervezet biofizikai modelljének megalapozottságát:

- az élő szervezetben a víz határvíz állapotban van,
- a szervezet határrétegét – figyelembe véve sokszínűségét, energetikai állapotát és egy sor kivételes fizikai tulajdonságát – tekinthetjük olyan önálló rendszernek, mely a vér- és limfatikus keringés mellett a szervezetben zajló fizikai folyamatok részese,
- a szervezet minden egyes biológiai struktúrája optimális tulajdonságokkal rendelkező határréteget hoz létre. Ezek a tulajdonságok a biostruktúra molekuláris, ill. térbeli felépítésétől, valamint a víz kémiai összetételétől függenek, – a biológiai struktúrák együttműködése pedig egyebek mellett saját határrétegeik kölcsönhatásának függvénye,
- a biológiai struktúrák molekuláris, ill. térbeli felépítésébe való beavatkozás megváltoztatja határrétegük tulajdonságait,
- létezik a határrétegvíz fizikai tulajdonságainak egy maximálisan megengedhető – lokális, ill. általános – határa, melyet túllépve az élő szervezetben visszafordíthatatlan változások következnek be, akár sejtszinten, akár a szervezet egészének tekintetében,
- az élő szervezet jelentős energiát fordít határvize fizikai tulajdonságainak fenntartására, ill. helyreállítására,
- a határvíz fizikai tulajdonságainak a szervezet lokális vagy általános elvárásainak megfelelő szintre történő helyreállítása lehetővé teszi a negatív hatások következményeinek jelentős csökkentését, az immunrendszert sejtszinten is bekövetkező mozgósítását, az életet biztosító biokémiai és a biológiai folyamatok, és a szervrendszerek működésének helyreállítását.

Biofizikai modell: végül az eredmények

Megállapíthatjuk tehát, hogy a szervezet belső folyadékának fizikai jellemzői aktívan befolyásolhatóak, ezáltal biokémiai reakciói, ill. a szervezetben zajló biológiai folyamatok egésze is. Kidolgoztuk az ember belső folyadéka fizikai jellemzőinek aktív befolyásolásának módjait. Megállapítottuk veszélytelenségét. Kísérletekkel bizonyítottuk az ember belső folyadéka fizikai jellemzőinek aktív befolyásolási módszereinek hatékonyságát az emberi szervezet betegségeinek gyógyítása és megelőzése érdekében. A kísérletek eredményeiből az következik, hogy a kidolgozott

biofizikai modell – feltételezve, hogy az élő szervezet belső folyadéka határrétegvíz formájában létezik – kísérletileg lett alátámasztva, így önmagában is megállja helyét. Az itt bemutatott „élő szervezet biofizikai modellje” nem csak magyarázatot ad a kísérleti eredményekre, de lehetővé teszi a további kísérletek eredményeinek előrejelzését is.

A legfőbb eredmény

A határvíz fizikai tulajdonságai, vagyis a vízé, mely az élő szervezet belső folyadékának alapját képezi, magának az élő organizmusnak a létezését teszi lehetővé. A határvíz fizikai tulajdonságait befolyásolva a szervezetnek lehetősége nyílik akadályozni vagy lehetővé tenni ilyen vagy olyan biokémiai folyamatot.

Az élő szervezet belső folyadékának fizikai tulajdonságai aktívan befolyásolhatóak. Az élő szervezet belső folyadéka fizikai tulajdonságainak állapota határozza meg az oxidatív-reduktív reakciók mennyiségi és minőségi szintjét, amiből a szervezet energiáit nyeri. Az élő szervezet belső folyadéka fizikai tulajdonságainak helyreállításával visszaállítjuk annak energetikai egyensúlyát. Ezáltal megadjuk a szervezet számára annak lehetőségét, hogy annyi energiát termeljen, amennyi életfenntartó, gyógyító és regeneratív folyamatainak fenntartására szüksége van.

Energetikai egyensúlyának helyreállítása következtében a szervezet regenerálhatja sérüléseit, melyek életfolyamatai szükségszerű velejárói a sejtjeiben, szerveiben, stb. Ennek köszönhetően a szervezet létrehozhatja felületükön a „szabályszerű” fizikai tulajdonságokkal rendelkező határréteget. Ily módon létrejön az a kör, melyben egy szervben bekövetkező zavar — pl. egy sejtcsoport mutációja miatt — az azokat körülvevő határvíz fizikai tulajdonságainak megváltozását eredményezi. Ez pedig az adott szerv működésének hatékonyságát csökkenti, sőt, energetikai tartalékait, valamint regenerációs folyamatait is, ami akadályozza a helyi zavarok gyors és hatékony leküzdését. Ezt a folyamatot legjobban a daganatok kifejlődése mutatja be.

A határrétegből kinyert víz szedésén alapuló fizioterápia alkalmazása olyan körülményeket teremt, melynek során az ember szervezete — elégséges tartalékok rendelkezésre állása esetén — maga képes megbirkózni egy sor betegséggel, melyek a modern embert fenyegetik, ráadásul meglepően rövid idő alatt. A szervezet gyógyulása ennek során rendszerint szervrendszerei működésének optimalizálásával kezdődik, olyan mértékben, amennyire funkcionális állapota lehetővé teszi. Amennyiben a belső tartalékok nem elégségesek, akkor kell a gyógyszerkészítmények rendelkezésre álló arzenáljához fordulni. Ebben az esetben a szervezet gyógyulása és/vagy rehabilitációja — még súlyos esetekben is — sokkal gyorsabban megy végbe.

Második rész

A határvíz és az élő szervezet „Öregedési Programja”

Az ifjúság és az Öregedési Program

Mielőtt rátérnénk a határvíz és az élő szervezet Öregedési program összefüggéseivel kapcsolatos konkrét eredmények tárgyalására, reményemet fejezem ki, hogy Ön, nagyrabecsült Olvasóm, már megismerkedett könyvem első részével, és esetleg video-előadásaimmal. Kérdésem távolról sem felesleges. Ez ugyanis elengedhetetlen annak megértéséhez elsősorban, hogy mi is történik a szervezetben a határrétegből származó víz alkalmazásán alapuló fizioterápia során. Másodsorban – legalábbis részlegesen – eloszlatja kételyeit, miszerint: „Hát ez tényleg lehetséges volna?”

Az élet már csak olyan, hogy az embert – bizonyos életkort elérve – izgatni kezdi az egészsége. Manapság ez már nem költői kérdés. Sok minden függ egészségi állapotunktól, a karrier, a jólét, és végül maga az élettartamunk. A nőknél mindez még bonyolultabb. Mindezekhez a kérdésekhez hozzáadódik még jónéhány, de mindközött a legfontosabb – a fiatalság meghosszabbítása.

Azt ajánlom tehát, hogy a továbbiakban ebből a szempontból kísérje figyelemmel eszmefuttatásunkat: **Hogyan hosszabbítsuk meg a FIATALSÁGOT?**

Nem az élet meghosszabbításáról van szó, bár nyilvánvaló, hogy az egészséges ember – leszámítva az extrém eseteket – tovább él a betegnél. Úgyszintén nem a „megfiatalításról” beszélünk. Megfiatalítani ugyanis a plasztikai sebészek szoktak, ez az ő asztaluk. Esetünkben arról van szó, miként teremtsünk olyan feltételeket, hogy az emberi szervezet funkcionális állapota, a természet által megalkotott szervei, szervrendszerei, sejtjei, programozása – nem hogy megelőzze az ember biológiai életkorát, hanem ellenkezőleg, maradjon még tartalékban 15-20 évnyi meghosszabbítása.

És ez nem viccnek szánjuk, a továbbiakban igen komoly dolgok következnek. Nem megöregedni – ez régi és mindig aktuális probléma, mely a születésnapok számának növekedésével egyre inkább foglalkoztatja az embert. Nézzük csak meg, mire nem képesek az emberek, hogy koruknál fiatalabbnak nézzenek ki. Pedig a kor és a külső között egyértelmű összefüggés van. Itt fontos megjegyezni, hogy ez a biológia témája. A biológia által adott válasz pedig egyáltalán nem optimista: az embernél, – mint minden melegvérű élőlényénél – életének kb. az első harmadáig tart a Növekedési program, és onnan beindul az Öregedési program. Előbb-utóbb minden ember eltávozik. Ezt 100 %-os biztonsággal kijelenthetjük. Ez a nem éppen örömteli tény pedig arra utal, hogy az Öregedési program igen megbízható program, működése során nem hibázik. Ebből pedig az következik, hogy egy bizonyos életkortól ez a biológiai program – és csak ez – veszi kezébe a szervezet és összes rendszere irányítását, elvezetve azt a 100 %-os végelszámolásig. Azt is vegyük figyelembe, hogy az ember rendszerint nem nagyon szegül ellen ennek a folyamatnak, sőt, életmódjával és életvitelével még rá is tesz egy lapáttal, akkor nem csoda, hogy az eredmény borítékolható.

Az öregedési program működési mechanizmusa összetett, szerteágazó, többszörösen bebiztosított és napjainkig még nem teljesen ismert. Ám ez azon tudósok feladata, akik ezen a problémán dolgoznak, kétségkívül sikeresen. Mégis mi egyesíti ezeket a biológiai folyamatokat, melyeket az élő szervezetben az Öregedési program indított be? Ezeket pedig az a közeg egyesíti, melyben a folyamatok lejátszódnak, azaz az ember belső környezeti folyadéka, melynek alapját, – mint azt az előbbiekben bemutattuk – a megváltozott fizikai tulajdonságokkal rendelkező víz képezi. Mint azt már Önök is tudják, a szervezetben lejátszódó biológiai folyamatok hatással vannak a víz fizikai tulajdonságaira. És amint az az élő szervezet biofizikai modelljéből következik, a víz fizikai tulajdonságainak megváltozása komoly hatást gyakorol a biológiai, biokémiai folyamatok sebességére és hatékonyságára, lehetővé tételükig, vagy azok megszakításáig.

A fentiekből meglehetősen merész feltételezés következik:

A szervezet belső folyadékának fizikai paramétereit befolyásolva olyan körülmények hozhatóak létre, melyek között lelassíthatóak az Öregedési program által (is) beindított biokémiai és biológiai folyamatok. Kétségkívül bátor hipotézis. Azonban immár elég sok kísérleti tény áll rendelkezésünkre, melyek feltételezésünk jogosságát alátámasztják.

Mi is az a Fiatalság, avagy a mi elképzelésünk a Fiatalságról

Napjainkban, a gerontológiában igen sok eljárás használatos az ember biológiai életkorának meghatározására. Bőségük arra utal, hogy jelenleg még nem áll rendelkezésre olyan metodika, mely integrált módon állapítaná meg az ember életkorát. Ezért remélem, hogy a gerontológusok nem fognak megsértődni, ha én, mint fizikus, a magas szabadságfokkal rendelkező rendszereket tanulmányozva ilyen szempontból vizsgálom meg a témát: „Mi az emberi szervezet fiatalága”.

Nézzük meg ebből a szempontból, milyen is a fiatal szervezet:

Fiatalság = jó immunitás

A határvízen alapuló fizioterápia lehetővé teszi a szervezet sejtszintű immunitásának helyreállítását. Ezeket a kutatásokat az Orosz Egészségtudományi Akadémia Állami Egyetem (a továbbiakban OEAÁE) Virologiai Tudományos Kutatóintézetében és az OEAÁE Epidemiológiai és Mikrobiológiai Tudományos Kutatóintézetében végezték: „Az AquaSAaqua a sejtszintű és a humorális immunválaszt kiváltva *in vivo* rendelkezik citokin-modulátor aktivitással normális állapotban, ill. kísérleti fertőzés esetén” [2]. Nem csak az immunitás helyreállításának ténye került megállapításra, hanem sejtszintű mechanizmusa is.

Egy (meglehetősen általános) példa: 86 éves, 4. stádiumú, inoperábilis daganatos nőbeteg véranalízise szerint gamma-interferon szintje az AquaSAaqua adását megelőzően két egységnyi volt. Határvízzel történő egyhavi kezelést követően gamma-interferon szintje 16 egységnyire emelkedett, mely az egészséges ember alsó értéke.

A határvíz az emberi szervezetben olyan körülményeket teremt, melyek hatására a kóros folyamatok nem mennek át krónikus stádiumba: az OEAÁE Epidemiológiai és Mikrobiológiai Tudományos Kutatóintézet szerint: „Az AquaSAaqua *in vivo* használata lehetővé tette a citokin szintézis transzkripció szintű csökkenését — melyek a humorális immunitás (IL-4 és IL-6) kialakulására hatnak — és melyek fokozott szintézise a krónikus fertőzés mutatója. Ennek során az AquaSAaqua azon citokinek termelődésének transzkripció szintű normalizálódását váltotta ki, melyek a T-1 tipushoz tartoznak (IL-2, IL-12), és amelyek a fertőzések elleni védelem mechanizmusával kapcsolatosak” [2].

Fiatalság = a vírusfertőzésekkel szembeni jó ellenállóképesség.

OEAÁE Virologiai, ill. az és Epidemiológiai és Mikrobiológiai Tudományos Kutatóintézetek szerint: „ az AquaSAaqua kifejezett antivirális hatással bír az emberi „A” csoportba tartozó influenza (H3N2), az 1-es és 2-es típusú herpes simplex, az encefalomielokarditisz vírus, a pandémiát okozó sertés influenza, valamint az SV 40-es onkovírus tekintetében” [2]. A határvíz tehát egyértelmű antivirális hatással rendelkezik, a szervezet védekezését új minőségi szintre emeli. Amint azt a kísérleti állatokon végzett és önkéntesek bevonásával folytatott kutatási eredmények mutatják, a vírusfertőzések elleni harcban valóban hatékony eszköz született. Olyan eszköz, mely nagyszerűen együttműködik a gyógyszerkészítményekkel. Mindez abban nyilvánul meg, hogy az emberek nem lesznek influenzások, a herpeszfertőzések lefolyásának súlyossága jelentősen csökken, az emberi szervezet megszabadul az SV 40-es onkovírusról. Mindezt számos kutatás bizonyítja, melyeket a fenti kutató intézeteken kívül az OEAÁE Vakcina és Szérum Tudományos Kutatóintézetben és az OEAÁE Orvostudományi Főemlős Kutatóintézetben végeztek. Ezen a téren rendkívül sok tapasztalattal rendelkezünk.

Fiatalság = a legfontosabb szervrendszerek kiegyensúlyozott működése

Keringési rendszer

A határretegvízen alapuló fizioterápia lehetővé teszi a szervezet fő paramétereinek helyreállítását: normalizálódik a vérnyomás, a vérkeringés javul, a vörösvértestek negatív töltése helyreáll – nem képződik vérrög, a limfociták visszanyerik aktivitásukat, szűnik az aritmia, megszűnik a szívizom oxigénhiánya. Erről meggyőződni meglehetősen egyszerű. A határvíz kúra előtt és után el kell végezni néhány vizsgálatot, pl. EKG, Echo, vagy bármely más, ezen a területen használatos, elfogadott diagnosztikai vizsgálatot. Az elvégzett diagnosztikus vizsgálatok eredményein jól követhető a történések dinamikája. Ezek a vizsgálati eredmények tökéletesen megfelelnek a szervezetben lejátszódó folyamatok kontrollálására és irányítására.

Központi idegrendszer

A határretegvízen alapuló fizioterápia lehetővé teszi a szervezet számára a blokkolt szinapszisok felszabadítását, az idegrostok vezetőképességének helyreállítását, az agyi oxigénhiány gyors megszüntetését. A központi- és a vegetatív idegrendszer zavarok nélkül, kiegyensúlyozottan kezd el működni. Íme egy tipikus példa: az Orosz Egészségügyi Minisztérium Nemzeti Narkológiai Tudományos Központja: ... az AquaSAaqua kijózanító hatású, ... helyreállítja a páciens operatív emlékezetét, magasabb szintre emelve azt, mint volt az alkohol elfogyasztását megelőzően” [8]. Érdekes eset történt Franciaországban egy Oroszországból odautazó családdal, ahol is a családfő 10 évvel ezelőtt 14 napig kómában volt. Kihozták belőle, de nem teljességgel. Minden kérdésre egyszavas választ adott: „Fáj”. A francia orvosok 8 évig foglalkoztak vele, eredmény nélkül. Két évvel ezelőtt kezdett foglalkozni vele egy ismert moszkvai klinika főorvosa, aki gyakorlatában alkalmazza a határretegvízen alapuló fizioterápiát. Két hetes kezelés után a páciens 5-7 percre, egy hónap után 40-50 percre magához tért. Magához térve olyan kérdéseket tesz fel, mint „Maga mit csinál, mi a foglalkozása?”. Az ilyen esetekre kész az orvostudomány válasza: ez is egy olyan eset, amikor az előző, sokéves kezelés meghozta eredményét, stb. Nos, lehet, hogy így van, de Franciaország messze van, és amikor elfogyott a határvíz, az ember két nap után újra „elment”, és visszatért az egyszavas válasz: „Fáj”. A határvíz terápia újrakezdését követően az ember állapota javulni kezdett, 8 hónapos kúrát követően pedig teljesen meggyógyult, azóta teljesértékű életet él.

A határvizet pedig orvosi felügyelettel szedte, vitaminokkal, mikro- és makroelemekkel. Kétségtelen, ez az eset kivételes. Ugyanakkor, mivel kérdés a központi idegrendszert érinti, önkéntesek bevonásával végzett megfigyeléseink azt bizonyítják, határretegvíz fizioterápia igen hatásosnak bizonyult egyéb gyógyszerkészítményekkel együtt szedve. Egyetlen követelmény, a gyógyítás orvosi felügyelettel történjék. Felhoznánk még egy példát, ezúttal agyi szklerózissal kapcsolatos. 20 éves nő, 8 éve szenved ebben a betegségben. Határvíz szedését követően egy hónap után képes volt egyszerre két kezével ceruzával rajzolni, holott eddig egy kézben sem tudott ceruzát tartani. Ebben az esetben a határvíz fizioterápiát a pszichológus intenzív munkája támogatta. Helyesebben ellenkezőleg, a határvíz szedése tette lehetővé a pszichológus intenzív munkájának eredményességét.

Fiatalság = „jó” vér

A határretegvízen alapuló fizioterápia lehetővé teszi a szervezet számára az agy és a vér állapotára gyakorolt különféle negatív hatások következményeinek gyors legyőzését. Az OEAÁE Epidemiológiai és Mikrobiológiai Tudományos Kutatóintézetében patkányokon végeztek kutatásokat. Az állatokat két kísérleti és egy kontroll csoportra osztották. A kísérleti csoportokat két alcsoportra bontották. Minden csoport azonos táplálékot kapott. Csak a kontrollcsoport kapott tiszta ivóvizet, a kísérleti csoportoknál ezt 15 %-os alkoholtartalmú vízzel helyettesítették. Az I. csoportba olyan patkányok tartoztak, amiknél a kísérlet folyamán alakult ki az alkoholfüggőség.

Ennek a csoportnak — ahol az alkohol adása és a tiszta ivóvíz hiánya állt fenn — az első alcsoportja injekcióban kapta a határvizet, a második alcsoport pedig injekcióban a közönséges vizet. Ennél a csoportnál az alkoholfüggőségi szindróma kialakulásának, ill. a lelassításának lehetősége volt a kísérlet célja. A második csoportban olyan patkányok voltak, amelyeknél már kialakult az alkoholfüggőség. A II. csoport — melynél az alkohol adása és a tiszta ivóvíz hiánya állt fenn — első alcsoportja injekcióban kapta a határvizet, a második alcsoport pedig injekcióban a közönséges vizet. Ennél a második csoportnál pedig az alkoholfüggőségi szindróma csökkentésének, ill. a teljes megszüntetésének lehetősége volt a határvízzel történt kezelés kísérleti célja.

Az OEAÉ Epidemiológiai és Mikrobiológiai Tudományos Kutatóintézet [8]: „Az elvégzett kísérletek azt mutatják, hogy az I. csoportba tartozó kísérleti állatoknál, melyek az alkoholfogyasztás megkezdése előtt kaptak AquaSAaquat, a kontrollcsoportéhoz képest („tiszta patkányok”) nem volt észrevehető meggyőző változás a vérkémiában (összfehérje, koleszterin, húgysav, bilirubin, szövetsérülésre utaló enzimek (ALT, AST, alkalikus foszfatáz). Hasonló eredményeket tapasztaltunk a II. csoport kísérleti állatainál, amelyek az AquaSAaquat az alkoholizálás után kapták. Eltérően a megfelelő alcsoportok eredményeitől, melyeknél AquaSAaqua helyett ugyanolyan mennyiségű artézi vizet kaptak, melyből hiányzott az AquaSAaqua.

Ez összességében arra utal, hogy azok az állatok, melyek AquaSAaquat kaptak alkoholfogyasztás előtt, ill. után, az I. és II. kísérleti csoport tagjaitól eltérően, az alkohol hatásával szemben magasabb toleranciával rendelkeznek, és jobban ellenállnak az alkohol toxikus hatásának. A különböző állatcsoportok viselkedésének összehasonlítása arról tanúskodik, hogy az – AquaSAaqua-t kapott kísérleti csoportoknál a vegetatív idegrendszer kifejezett aktiválása volt megfigyelhető, azokkal szemben melyek nem kaptak.

A kísérletben résztvevő patkányok vérsejtjeinek citokin profil vizsgálata azt mutatta, hogy AquaSAaqua adása az alkoholra történő szoktatás előtt (I. csoport I. alcsoport) az állatokat képessé tette az alkohollal szembeni tolerancia emelésére, ill. ezzel együtt az α interferon gén szintézisének megtartását, és az interferon mRNS aktiválását a kezelés két hete alatt. Ennek során a többi citokin szintézise a kontrollcsoport szintjén maradt (IL-1 β , IL-2, IL-4, IL-6, IL-10, IL-12, IL-18 és FNO- α) 1, ill. 2 hetes AquaSAaqua alkalmazása esetén. Az AquaSAaqua alkalmazása az alkoholhoz kötődő patkányoknál (II. csoport I. alcsoport), ennek a kötődésnek a csökkenését eredményezte, valamint lehetővé tette gyakorlatilag az összes figyelemmel kísért citokin gén szintézisének normalizálódását és a szervezet külső behatásokra adandó T-sejtes immunválaszában részt vevő fontos – IL-12-es – citokin mRNS termelődésének aktivációját. Mindezek az adatok arról tanúskodnak, hogy azoknál a kísérleti állatoknál melyek – AquaSAaqua-t kaptak, a kontrollcsoporttól eltérően nagyobb arányban aktivizálódtak azok a kompenzáló élettani mechanizmusok, melyek elnyomják az alkoholfüggőséget, ill. vérük biokémiája gyakorlatilag megegyezik a „tiszta” patkányokéval.”

A határvíz fizioterápiás hatása az embernél jól tanulmányozható vérvizsgálati leleteken, és sötétlátóteres optikai mikroszkóppal is.

Fiatalság = helyes anyagcsere által biztosított energia

A határrétegvízen alapuló fizioterápia lehetővé teszi a szervezet számára az oxigénhiány és az acidózis következményeinek gyors leküzdését, az anyagcsere folyamatok felborulásának rendezését. Az Állami Genetikai Tudományos Központ szerint: „Közönséges, vagy csökkentett szabad oxigéntartalmú vízhez történő AquaSAaqua adását követően 20-40 perc alatt helyreáll annak a normális viszonyokra jellemző százalékos aránya, mely az oxigén jelenlétét jelző indikátor segítségével regisztrálható. Szélesebb értelemben ezt jelzi a hidrogén index. (Mindez arra enged következtetni, hogy az acidotikus vagy oxigénhiányos szervezetbe kerülő határvíz lehetővé teszi az acidotikus reakciók minőségi (aerob) és mennyiségi szintjének helyreállítását” [9,10]. Tehát

a szervek oxigénhiányos állapotba kerülése vagy acidózis, ill. a szervezet „elsavasodása” esetén – például sportembereknél – a szervezet oxigénhiánya megszűnik, mégpedig meglehetősen hatékonyan. Ez pedig a szervezet oxidatív reakcióinak gyors – minőségi és mennyiségi szintű – rendeződését teszi lehetővé” [9,10]. Mindez elengedhetetlen a szervezet helyreállítására, rehabilitációjára és élettevékenységére fordított energia megtermeléséhez [9,10].

Felhívom a figyelmüket, hogy mindehhez csak 0,3-0,5 ml határvízre van szükség.

Az élő szervezet biofizikai modelljének kísérleti ellenőrzése [1], tekintettel az ember belső folyadékának fizikai paramétereire, mely az Állami Genetikai Tudományos Központ kutatási eredményein alapszik, és

sportolók szervezetének intenzív fizikai megterhelését követő gyors regeneráló eljárás kidolgozása során került bizonyításra. Az ennek során kapott kísérleti adatok eredményei alátámasztják a biofizikai modell elméletét és konzekvenciáit és a tiszteletreméltó intézmény következtetéseit is. Ezeket a diagnosztikus és regeneráló eljárásokat önkéntes élsportolók, bajnokok közreműködésével dolgozták ki. Az eljárás hatékonyságát élsportolókon, ill. az orosz könnyűatlétikai válogatott jelöltjein és tagjain, sportolóin ellenőrizték [9]. Köztük vannak országos és európa-bajnokok is. A javasolt – fizikai terhelést követő gyorsabb regenerációs folyamatokra vonatkozó – eljárás lényege abban rejlik, hogy a sportolók belső folyadéka fizikai tulajdonságainak irányításával elérjük az anyagcsere-, és a regenerációs folyamatok szintjének gyorsabb helyreállítását. Az eljárás hatékonysága döbbenetes, ugyanis a sportoló az intenzív délelőtti edzést követően az esti edzéshez jobb fizikai állapotban fog hozzá, mint reggel az éjszakai pihenés után, ám határvíz használata nélkül.

Az elmondottak tökéletesen illenek idősebb emberekre is, akik súlyos betegség vagy műtét után vannak, emberekre, akiknek élet- vagy munkakörülményei nem megfelelőek, emberekre, akik átmenetileg vagy folyamatosan komoly feszültségben, stressz szituációban élnek, pl. munkájukból kifolyólag. A szervezet gyors regenerációja azonban leginkább a fiatal szervezetre jellemző.

De hát nem ez a fiatalság!

Fiatalság = pszichés egészség

A határvízen alapuló fizioterápia helyreállítja az alvást, oldja a stresszt, stb. Az ember újra örül az életnek. Érdekes, hogy az esetek 60–70%-ában az emberek intenzív álmokat kezdenek látni gyermekkorukból. Valamiért ezek gyakran gyermekkorban elszenvedett sérelmekről szólnak. Az ember kiegyensúlyozottabbá válik, és rendszerint ebből az állapotból nem is könnyű kibillenteni. Érdekes a határvíz hatásának és a pszichológus munkájának összevetése. Az embernek rendszerint elegendő kéthetes fizioterápiás kúrát tartania, és a pszichológusi munka hatékonysága a sokszorosára nő. Ugyancsak igen hatékony a határvíz és pl. a glicin együttes hatása. Erre sok példa van.

Fiatalság = fiatal sejtek és a szervezet magas szabályozó-képessége

V. G. Sahbazov professzor kísérletekkel bizonyította [6], hogy az ember biológiai életkora egyenes arányban van a magjuk negatív elektromos töltését megőrző sejtjei számával. A határvízen alapuló fizioterápia segíti a szervezetet sejtjei töltésének helyreállításában. Ennek következtében a sejt valójában megfiatalodik, és végzi feladatát. Az ember biológiai életkora pedig – Sahbazov professzor tézisének megfelelően – 6-10 évvel fiatalodik meg. És ez már sejten belüli szint. Kollektívánk mindezidáig az egyetlen Moszkvában, mely rendelkezik a Sahbazov professzor által kidolgozott eszközökkel, melyek segítségével megmérhető a negatív töltésű sejtmagok százalékos aránya az összeshez viszonyítva. Emiatt mintánk még nem reprezentatív.

Ismétlem, nem az elektronegatív töltésű sejtmagok számának átmeneti növekedéséről van szó, mint pl. kávé vagy más stimuláló anyagok esetében. Kávé, alkohol, vagy egyéb stimulátorok fogyasztása növeli azok számát, de 40-50 perc után ellenkező irányú folyamat következik, melyet számuk jelentős csökkenése követi. Határvíz szedése esetén az elektronegatív magok — kiugrások és visszaesésektől mentes — szaporodásának adaptációs-tanulási folyamata figyelhető meg.

A határvíz = nem stimulál, hanem szabályoz

A határvízen alapuló fizioterápia a szervezet (újra)szabályozásának folyamata. Ebben rejlik alapvető különbsége a különféle eredetű stimuláló készítmények alkalmazásával szemben, így a különféle módon, bioaktívá tett vizektől is. Nyilván ezzel magyarázható a határvíz gyógyszerkészítményekkel való kitűnő kölcsönhatása, melyek hatóanyagai az esetek többségében stimulátorok, ill. fontos biokémiai folyamatok iniciátorai.

A határvíz nem stimuláló, hanem szabályozó szer. A határvíz a szervezetünkben zajló biológiai történéseket szabályozza, összehangolja.

Az Orosz Egészségtudományi Akadémia Állami Egyetem Virologiai Tudományos Kutatóintézete szerint:

„ A normális sejtvonalak életképessége és proliferációs aktivitása AquaSAaqua hatására nem változik” [2]. Ily módon bizonyosságot nyert tehát, hogy ha a szervezetben minden rendben van, a határvíz semmit sem változtat meg. Ez nagyon fontos tény alkalmazásának veszélytelensége tekintetében. Hasonló eredmények születtek laboratóriumi állatkísérletek során. Ám ha valami nem „oké” a szervezetben, vagy a külső körülményekben, a határvíz megmutatja képességeit. És minél komolyabb az eltérés, annál határozottabb a szervezet határvíz alkalmazására adott válaszreakciója.

A Virologiai Tudományos Kutatóintézet szerint: „(A határvíz) egyetlen alkalmazását követően a rákos sejtek proliferációjának jelentős csökkenése, két kezelés után pedig hat sejtvonalból háromnál teljes degeneráció volt megfigyelhető” [2]. Nem foglalkozunk onkológiával, aminthogy hepatitisz C-vel, HIV fertőzéssel, és pszichés megbetegedésekkel sem. Azonban azt

feltételezzük, hogy a legújabb onkológiai kutatási eredmények fényében a Határvízet tekinthetnénk legalábbis profilaktikus szernek. Az onkológusok úgy tartják, hogy a daganatok kifejlődésének vannak bizonyos feltételei. Ezek – mindenek előtt – a legyengült immunrendszer, oxigénhiányos állapot az adott helyen vagy szervben, valamint onkovírus vagy karcinogén anyag jelenléte. Amint azzal már Önök is tisztában vannak, ezzel a négy faktossal szervezetünk a határvíz segítségével meglehetősen hatékonysággal megbirkózik. És ez nem csak az onkológiával van így. Napjaink életkörülményeit figyelembe véve a határvízre, mint minden élő szervezet – így az ember – számára is hatásos profilaktikus szerre, ill. eljárásra tekinthetünk. És ez, ha szabad ezt mondanunk, vizünk legjelentősebb fizikai lényege.

Fiatalság = az agy fiatalsága

A határvízen alapuló fizioterápia lehetővé teszi, hogy a szervezet megszabaduljon az agyi oxigénhiánytól, valamint az „oxigénhiányos neuronok” mennyiségét is jelentősen csökkenti. És nem csak ezt. Az agyunk fiatalsága = rendkívüli mennyiségű neuron együttműködése. Sajnos számuk életkorunk növekedésével jelentősen lecsökken. Ez a folyamat minden melegvérű szervezetre jellemző. V. A. Zuev, az OEAÁE Epidemiológiai és Mikrobiológiai Tudományos Kutatóintézet professzora tárta fel és értelmezte az idegsejtek korral járó pusztulásának mechanizmusát [12]. Kiderült, hogy ez a folyamat minden melegvérű élőlénynél azonos, így az embernél is. Ez pedig az Öregedési Program működésének eredménye. Az embernél 26-28 évesen lezárul a Növekedési Program, és beindul az Öregedési Program. Ebben az időszakban az ember vérében és egy sor belső szervében megjelenik egy fehérje – melyet Zuev professzor „öregedési faktornak” nevezett el – és beindul az idegsejtek pusztulásának folyamata. Ennek a fehérjének a mennyisége a korral nő, és stimulálja az agyban a gliaszöveti sejtek osztódását. A glia viharos szaporodása eredményeképp bekövetkezik a neuron elszakadása az asztrocitától, vagy az asztrocitáé a kapilláristól, a neuron pedig a vérkeringés hiánya miatt elpusztul.

A fentemlített kutatóintézetben Zuev professzor, tudósai és munkatársai 2 éven át folytatták kutatásaikat – a határvíz fizioterápiás hatásait felhasználva – melyek az „öregedési faktor” szintézis lelassításának lehetőségeit vizsgálták, abból a célból, hogy ez által a neuronpusztulás intenzitása csökkenjen. A tudósok tehát előzetesen elfogadták annak a lehetőségét, hogy megkísérlik az Öregedési Program működési sebességének befolyásolását.

Gondoljanak csak bele!

Ezek az emberek azzal a PROGRAMMAL kezdek foglalkozni, mely minden életfolyamat meghatározó eleme, mely szervezetünkben végbemegy életünk első harmadától kezdve a végéig. Mindenekelőtt azonban tisztázzunk néhány kérdést.

Az öregedés anyaga. Viktor Abramovics Zuev, kivonatok vele készített interjúkból, felfedezéséről írt publikációiból

Az ember 110-120 évig élhet. Ezt maga az élet bizonyítja. Ám ezeket az éveket megélhetjük teljes komfortban, és kórházba vagy klinikára kényszerülve is. „Az egyetlen biztos az életben – a halál, de ami teljesen bizonytalan, az annak órája” – tartja a latin közmondás. A mechanizmus tökéletes: akárhogy is igyekszünk, nem maradunk ezen a világon sem 250, de még 150 évig sem. Vannak azonban olyan emberek, akik a helyzet ilyenén állásával nincsenek kibékülve. Az N. F. Gamalei nevét viselő Epidemiológiai és Mikrobiológiai Tudományos Kutatóintézet látens fertőzések laboratóriumának vezetője, Viktor Abramovics Zuev arra törekedve, hogy megfejtse a legrejtélyesebb és legszörnyűbb betegségek titkait, – kollégáival egyetemben – úgy tűnik, hogy felfedezte a létezés egyik legnagyobb titkát: megtalálták az öregedés pokoli programját beindító

anyagot. Azt feltételezik, hogy ennek az anyagnak az antidotuma válhat az emberiség meghosszabbított életéért vívott harcának adujává.

A „MEGKERGÜLT” FEHÉRJE

A kutatások ezirányú kiindulópontjául az "állatok szivacsos agyvelőgyulladás" (másként a kergemarhakór) megismerése szolgált. Ez a betegség az embernél a Kreutzfeld-Jacobs elnevezésű súlyos elváltozásként jelentkezik, ami szétroncsolja az agyszövetet. A betegség kiváltója egy nukleinsav nélküli kismolekulájú fertőző fehérje – a prion. Behatolva az agyba megsemmisíti az idegsejteket (neuronokat), melyek helyén vakuolák (üregecskék) keletkeznek, emiatt az agyszövet szivacsra emlékeztet. Az idegsejtpusztulást a gliaszövet – az agyi kötőszövet – felszaporodása kíséri. A tudósok előtt régóta ismeretes hasonló elváltozás az agyban... pl. öreg kuttyák, egerek, majmok esetében, azonban ennek nem tulajdonítottak különösebb jelentőséget.

NYILVÁNVALÓ – HIHETETLEN

V. A. Zuev laboratóriumának tudósai a következő kérdést tették fel: ha a prionok okozta betegség esetén fertőző ágens hatására pusztulnak el a neuronok, vajon mi váltja ki halálukat az öregedés folyamán?

— Azt feltételeztük, hogy öregedés esetén a neuronok pusztulása nem valamiféle behatással kapcsolatos, vagyis nem maguknak a gliasejteknek a felszaporodásával, aminek következtében felbomlik a neuronok és az őket tápláló kapillárisok összeköttetése – mondja Zuev professzor – hanem valamely, az agyszövetben felhalmozódó, a tudomány előtt mindezidáig ismeretlen anyag okozza azt.

És megtaláltuk!

A kutatások biológiai kísérleti anyaga újszülött egerek glia sejt kultúrája volt, melyet három kémcsőbe osztottunk el. Az első a kontroll, a másodikhoz fiatal hathetes, a harmadikhoz pedig másfél éves (az egerek élettartama 2-3 év) egerekből származó agykivonatot adtunk. A kísérlet 8. napján a fiatal egerek agykivonatát tartalmazó kultúrában a gliasejtek száma gyakorlatilag nem különbözött a kontrolltól, ugyanakkor a felnőtt eger agykivonatot tartalmazóban kultúrában négy és félszeresére nőtt számuk!

A bizonyosság kedvéért a kísérletet megismételtük daganatos sejteken, amik jóval gyorsabban osztódnak. Ugyanezt a képet láttuk. A kérdések feltevésévé változtak, a feltevések pedig tényekké: a neuronok öregedéséért és haláláért a gliasejtek felszaporodása a felelős. De mi lehet ez az anyag, ami ezt okozza?

TRIGGER MECHANIZMUS

A választ a fiatal egerek mesterséges öregedését vizsgáló kísérletek eredményei adják meg. A hathetes rágcsálókba idősebb fajtársai agykivonatát injekciózták. Az eredmények elképesztőek voltak: már az 5 hónapos egereken agykivonati tünetek jelentek meg! Agyukban a neuronok száma drasztikusan csökkent.

Az öregedés anyagát idős egerek vérplazmájában is felfedezték. Emberek vérében is megtalálták, ahol a 20-as éveiktől kezdődően megfigyelhető. Az öregedés arzenálja szuperbiztos: az anyag, mely végzetünket hozza közelebb, rendkívül ellenálló a tripszin (fehérjebontó enzim), és a magas hőmérséklet hatásával szemben is. Az élő szervezetben ennek az anyagnak a felhalmozódása óraműpontossággal történik. Mennyisége évről évre folyamatosan nő. Kémiai képletének deszifrázása még előttünk áll. Megfejtése esetén lehetővé válik az öregedés ellenszerének létrehozása. Természetesen nem tesz minket halhatatlanná, de életünket meghosszabbítja.

Határvíz és a szervezetben működő „Öregedési Program” lassítása

Az N. F. Gamalei nevét viselő Epidemiológiai és Mikrobiológiai Tudományos Kutatóintézet határvíz felhasználásával kapcsolatos eredményei: „Az agykivonattal korábban végzett sejtproliferációs aktivitás vizsgálatok lehetővé tették egy sor lényeges különbség felfedezését az öregedési faktor szintjét illetően eltérő csoporthoz tartozó egerek esetén. Vagyis a természetesen öregedő 4. számú kontrollcsoportban, ahol életkoruk az első majd a második mintavételkor 12 és 13 hónap volt, az öregedési faktor lassú felhalmozódása volt megfigyelhető, ennek koncentrációja körülbelül az ilyen állatokra jellemző érték $1/3-1/4$ -e volt. Ugyanakkor az AquaSAaquat kapott ilyen korú állatoknál (3. csoport) nem sikerült kimutatni az öregedési faktort. A mesterségesen öregített 2. csoportba tartozó 5 és 6 hónapos egerek agykivonatának vizsgálata az öregedési faktor maximális felhalmozódását mutatta ki. Ezzel egyidejűleg az 1. csoportba tartozó mesterségesen öregített — AquaSAaquat kapott — egerek agykivonatának vizsgálatakor észlelt öregedési faktor szint mindkét próba során alacsonyabb volt, és körülbelül a 2. kontrollcsoport értékeinek — mely AquaSAaquat nem kapott — mintegy 15-20 %-át tette ki”

Íly módon tehát a laboratóriumi állatokon, ill. önkéntesek bevonásával végzett kétéves kutatás eredményeképp megállapítható, hogy: az AquaAle laboratóriumi állatokon lelassítja az öregedési faktor szintézisét mind természetes öregedésük, mint mesterséges öregítésük esetén. A határrétegvízen alapuló fizioterápia hatására önkénteseken az öregedési faktor vérszintjének csökkenése figyelhető meg, mely élet évekre átszámítva 10-15 évnél felel meg. Két — 79 és 80 éves — önkéntesnél az ötvenesekre jellemző öregedési faktor szint volt mérhető. Olyan eredményt kaptunk, melyben csak lelünk legmélyén reménykedtünk, amire tudatosan nem is mertünk számítani. Gondoljanak csak bele, sikerült fizikai eljárások segítségével (nem pedig géneket manipulálva) lelassítani az Öregedési Program működését. Mégpedig nyilvánvalóan az Öregedési Program egyik alapvető irányával— az agy öregedésének sebességével szemben.

Fiatalság = a rehabilitációs és regenerációs folyamatok gyorsasága

A határvíz – nem orvosság, nem gyógyít olyan értelemben, amint a gyógyszerek és az egyéb egészségre ható készítmények. Ez fizioterápia, melynek hatására regenerálódnak az élő szervezet fizikai tulajdonságai. Hatása fizikai. Ebben van különlegessége és ereje. Amennyiben a szervezet rendelkezik megfelelő tartalékokkal, ez rendszerint elegendő is a betegségek leküzdésére.

A Virologiai és az Epidemiológiai és Mikrobiológiai Tudományos Kutatóintézetek szerint: „A lefolytatott vizsgálatok kimutatták az AquaSAaqua használatának potenciálisan jótékony hatását urogenitális megbetegedések, genitális herpesz, influenza (pándémiás vagy SARS), papillomatózis és daganatos megbetegedések esetén, minden páciens individuális kezelésével [2]. Azonban amennyiben az adott szervezet legyengült, tartalékai kimerültek, – és ez többnyire így van – ez esetben ez a fizioterápia karöltve a hagyományosan használt gyógyszerkészítmények-vel az ember jóval gyorsabb felgyógyulásához vezet. Például a Virologiai és az Epidemiológiai és Mikrobiológiai Tudományos Kutatóintézetek szerint: „Az in vitro végzett kísérletek azt mutatják, hogy az AquaSAaqua, együtt adva az ismert Interferon induktor ridosztinnal, a profilaktikus vagy terápiás sémáknak megfelelően a sejtekbe bejuttatva felerősíti a ridosztin antivirális hatását, és megakadályozza az influenza vagy herpeszvírusok szaporodását, gyakorlatilag teljesen mértékben” [2]. A határvízen alapuló fizioterápia, mint az megfigyeléseink mutatják, kitérően együttműködik a modern orvostudomány rendelkezésére álló gyógyszerkészítmények teljes arsenáljával. Ilyen eredmény elérése jelen tevékenységünk egyik legfőbb célja.

Az emberi egészség helyreállításának hatékonysága szempontjából, amint azt az orvosi gyakorlat mutatja, a határvízen alapuló fizioterápiát célszerű a gyógyítási folyamatot megelőzően, vagy annak kezdetekor elkezdni. A határvíz fizikai hatása miatt – az elmondottakon felül – előkészíti a talajt a gyógyszerkészítmények számára, jelentősen növelve ezáltal hatékonyságukat.

Határvíz és a fájdalomérzet

Itt kerítünk sort egy nagyon érdekes eredmény ismertetésére: a határvízen alapuló fizioterápia segít megszabadulni a fájdalomtól. A fájdalomtól, melyeket rendszerint az idegek gyulladása okozza, mint pl. intercostális neuralgia, radikulitisz, fogászati kezeléskor az érzéstelenítő hatásának elmúltával, daganatos betegségek előrehaladásával járó fájdalmak, stb. esetén, és még sorolhatnám. Erről a határvízzel végzett rengeteg kezelés során szerzett kísérleti adatunk tanúskodik. A folyamat elvi magyarázata a biológia és az orvostudomány szempontjából adott, ám erről még korai szólni, ugyanis az elméletet igazoló kísérletek még csak a tervezés stádiumában vannak.

Határvíz és a vér toxicitása

Az orvosi gyakorlat azt is megmutatja, hogy a határvízen alapuló fizioterápia alkalmazása kívánatos lenne minden gyógyítási folyamatot követően. Erre nézve igen érdekes adatokkal szolgálnak a Virologiai Kutatóintézet tapasztalatai: „9 széria különböző cégektől származó olyan Embrionális Borjú Plazmát (EBP) vizsgáltunk, melyek toxikusnak, ill. sejt kultúrák nevelésére alkalmatlannak bizonyultak. AquaAle egyszeri adása után észrevehetően csökkent toxicitásuk szintje. A kilenc EBP plazmából AquaAle jelenléte esetén ötben tisztán megfigyelhető volt a sejtek morfológiai javulása, két szériában kevésbé volt kifejezett a sejtek degenerációja, mint a kontrollnál. Mindez arra utal, hogy toxikus plazmákhoz adott egyszeri AquaAle a toxicitás csökkenéséhez vezet, így azok felhasználhatóvá válnak sejtek tenyésztésére, következésképpen a biomasza felhasználására biotechnológiai célokra, molekuláris- biológiai tanulmányozásra” [2]. Az EBP-t állatok véréből készítik. A betegségek következtében, gyógyszerek adása miatt, a

mezőgazdaságban használatos olyan tápok adása miatt, melyek a kártevők ellen és a termésnövekedés érdekében tartalmaznak vegyszereket, és melyek, mint ismeretes felhalmozódnak a növényekben – az állatok plazmája toxikussá válik. Nem egyszerűen toxikussá válik, hanem a sejtek is elkezdnek pusztulni bennük. Mindez elmondható az emberi plazmáról is. Ilyen körülmények között pedig szó sem lehet az emberi szervezet regenerációs folyamataink teljesértékű megindulásáról.

Legalább is addig, amíg a vér nem válik a sejtek számára mérgezővé. Mint az a megfigyelések eredményeiből következik, a határvíz már egyszeri bevitele is a vérplazma toxicitásának drámai csökkenéséhez vezet. Hogy mit jelent ez számunkra? Mindenekelőtt azt, hogy a szervezet védetté válik a gyógyszertúladagolás, a nitríteteket, nitrátokat, peszticideket, stb. tartalmazó élelmiszerek káros hatásaitól, a szervezetbe jutó ipari szennyező anyagokkal szemben, melyek a munka során, otthon, az utcán kerülnek szervezetünkbe étellel, itallal, vízzel, stb. Az emberi szervezet pedig minden energiáját az élet fenntartását lehetővé tevő regenerációs folyamatokra összpontosíthatja.

Határvíz szedése esetén az ember szervezete teljes egészében biztosítja a regenerációs folyamatok zökkenőmentességét.

Vajon a felsoroltak nem a szervezet fiatalságát jelentik?

Hát mi más lenne a fiatalság!

Az öregedés késleltetésének legegyszerűbb, elérhető és mindenki számára követhető receptje: az egészséges életmód, fizikai mozgás, a helyes táplálkozás és az elegendő éjszakai pihenés. Hölgyek számára – rendszeres kozmetikai kezelés. És mindez együttesen! Együttesen a határvízen alapuló fizioterápiával kiegészítve. Ez a terápia helyreállítja az Ön szervezete ifjúságának fizikai körülményeit, szervrendszerei működésének fiatalságát, intracelluláris ifjúságát, megfiatalítja működési programozását, és ami a fő, az Öregedés programját is.

Csak Önön múlik!

Zárszó helyett

Igyekeztünk bemutatni Önnek, kedves olvasó, kutatásaink eredményeit, nézeteinket egy sor fizikai és biológiai folyamat vonatkozásában, melyek folyamatosan zajlanak egy élő szervezetben. Nem titkoljuk, hogy nézeteink nem mindig voltak ilyenek, és bizony jelentősen meg is változtak a kapott kísérleti eredmények fényében. Nem volt célunk bármit is bebizonyítani, pláne nem meggyőzni bárkit is bármiről. Kiadványunkban igyekszünk minél szélesebb közönséggel megismertetni eredményeinket. Könyvünkben nincsen egyetlen egyenlet, sem képlet, vagy grafikon. Mindezek megtalálhatóak tudományos publikációinkban.

Hogy ez miként sikerült, ítélje meg Ön. Klasszikus parafrázissal élve: „Kávét szolgáltunk fel Önnek, és kérjük, ne keressen benne teát.” Mindössze arra törekedtünk, hogy megismertessük Önnel, kedves olvasó, nézeteinket bizonyos dolgokról, kutatásaink eredményeiről. Így aztán következtetéseit mindenki vonja le maga. Ennek jogát Önnek is felajánljuk. Egyben bizonyos lehet – kritikai észrevételei, megjegyzései elé nagy várakozással tekintünk, és ha nem esik nehezére, kérjük, írjon erre az E-mail címre: domjanpe@gmail.com

Végül, de nem utolsósorban, minden kutatásunk azt bizonyítja, hogy nem szabad öngyógyítással foglalkoznia. Az Ön szervezetéről, az Ön egészségéről van szó. Engedtessék meg nekem, hogy ismét egy klasszikust idézzek: "Nincs rossz orvos és nincs rossz orvosság, csak olyan emberek vannak, akik még nem találták meg a nekik megfelelő orvost és orvosságot". Úgy tartjuk, hogy olyan szert állítottunk elő, mely a gyógyszerek szervezetünkre gyakorolt hatását jelentősen javítja. Ráadásul oly módon, hogy csökkentik azok toxicitását és mellékhatásait. Oly módon, hogy a gyógyszerek okozta méreg hatás pusztítás mértékét jelentősen lecsökkentik. Eme szer hatását orvosdiagnosztikai eszközökkel ellenőriztük, e szer jól kezelhető és veszélytelen.

Ne foglalkozzon öngyógyítással!

Irodalom — hozzáférhető eredeti nyelven

1. A határrétegvíz szerepe az élő szervezetben. Biofizikai modell:

Постнов С.Е. Роль воды пограничного слоя в живом организме. *Биофизическая модель // Биомедицинская радиотехника. 2008, №12, С. 52–56*

2. A határrétegvíz használatán alapuló biomedicinális technológia újszerű megközelítése:

Постнов С.Е., Мезенцева М.В., Подчерняева Р.Я., Данлыбаева Г.А., Сургучева И.М., Гринкевич О.М., Лопатина О.А., Бакланова О.В. Новые подходы в биомедицинской технологии на основе воды пограничного слоя. // *Биомедицинская радиотехника. 2009, №1, С. 3–15*

3. A határrétegvíz szokatlan tulajdonságai:

Постнов С.Е., Подчерняева Р.Я., Мезенцева М.В., Щербенко В.Э., Зуев В.А. Необычные свойства воды пограничного слоя // *Вестник Российской Академии Естественных Наук. 2009, том 9, №3, С. 12–15*

4. **Anichkov N.M., Khaloimov A.I., Rozin I.T.** Alteration of the state hydrosol and tissue fluid water in malignant tumors // *Med. Acad. Journ. 2005. Vol. 5 № 3. P. 35–43*

5. **Gerald H. Pollack, Ivan L. Cameron and Denys N. Wheatley.** *Water and the Cell, Springer Netherlands, 10.2007/1-4020-4927-7-8*

6. Az ember biológiai életkorának és fiziológiai állapotának új sejt-biofizikai mutatója:

Шахбазов В.Г., Григорьева Н.Н., Колупаева Т.В. Новый цито-биофизический показатель биологического возраста и физиологического состояния человека. *Физиология человека, 6(22), 1966, 71–75*

7. **Elméleti biológia: Байэр Э.С.** *Теоретическая биология. М.–Л. Изд. ВИЭМ, 1935, 206 с.*

8. Tudományos konferencia az „Élelmiszerfeldolgozás folyamatainak intenzifikálása és automatizálása”:

Научный семинар «Интенсификация и автоматизация процессов обработки пищевых продуктов» под руководством академика И.А. Рогова, Московский Государственный Университет Прикладной Биотехнологии, заседание №835 от 30.09.2009 г.

Posztnov előadása a „Határrétegvízről és a belőle származókészítményekről: Постнов С.Е., Мезенцева М.В., Подчерняева Р.Я. Доклад: «Вода пограничного слоя и препараты на ее основе»

9. Összoroszági könnyűatletikai konferencia:

Всероссийская конференция по легкой атлетике Москва, 3–4 декабря 2008 г.

Posztnov előadása a „Szervezet funkcionális lehetőségeinek fokozásáról biológiai szerek használatával, melyek a regenerációs folyamatokat gyorsítják fel:

Постнов С.Е. Доклад: «Повышение функциональных возможностей организма биологическими средствами, ускоряющими процессы восстановления в спорте»

10. 6. Nemzetközi alkalmazott-tudományos kongresszus „Az ember extrém körülmények között: az emberi tényező és a professzionális egészség”:

VI Международный научно-практический конгресс «Человек в экстремальных условиях: человеческий фактор и профессиональное здоровье», Ассоциация авиационно-космической, морской, экстремальной и экологической медицины России, Москва, 13–17 октября 2008 г.

Posztnov előadása a „Határvíz – egy szabályozó, immunmodifikáló, antivirális hatású új termék”

Постнов С.Е., Мезенцева М.В., Подчерняева Р.Я. Доклад: «Пограничная вода – новый продукт регуляторного, иммуномодулирующего, антивирусного действия»

11. A víz fázisállapotának hatása a fagyasztott élelmiszerek tartósságára:

Беляева И.М., Зинченко А.В. Влияние фазового состояния воды на стабильность замороженных пищевых систем. Труды международной научно-практической конференции «Биотехнология. Вода и пищевые продукты», Москва, 2008 г.

12. Az öregedési faktor felhalmozódása az emlősök szervezetében, az embert is beleértve:

Зуев В.А., Игнатова Н.Г., Автандилов Г.Г. Накопление фактора старения в организме млекопитающих, включая человека. Успехи геронтологии. 2005. Вып. 17. С. 108–116

1. Melléklet:

Mi is az a „Határvíz”?

Amidőn először ismertettem kutatásaim eredményeit, és mutattam be az élő szervezet biofizikai modelljét a Központi Aero-hidrodinamikai Intézetben, az Orosz Tudományos Akadémia (a továbbiakban OTA) Radiotechnológiai és elektronikai intézetében, valamint a Prohorov nevét viselő OTA Általános fizikai intézetében, vagyis fizikusok előtt, kifejezetten jóindulatúan viszonyultak a dologhoz. Az intézetek munkatársai felajánlották segítségüket a további kutatások folytatásához. Ezért nagyon hálás voltam. Ám ezek a fizikusok határozottan és egyöntetűen óvtak az aerohidrodinamikában használatos meghatározás, vagyis a „Határréteg” kifejezés használatától a biológia és az orvostudomány kérdéseiben. Nehogy félreértés legyen ezen a téren.

Azon kezdtek el gondolkodni, milyen névvel illessék az élő szervezetben található vizet, a megváltozott fizikai tulajdonságokkal rendelkező vizet, a vizet, mely az élő szervezet belső folyadékának alapját képezi. Nem volt egyszerű a válasz. Egyfelől el kellett szakadni a „Határréteg” kifejezéstől, másrészt nem szabad túlságosan eltávolodni tőle, ugyanis éppenhogy az élő szervezet megváltozott tulajdonságú vize képezi azt a fizikai alapot, mely létrehozza a határréteget a szervezet biológiai struktúrái felületén.

És ekkor szinte szó szerint beleütköztünk Jozsif Brodskij versének kezdő szavaiba: „Határvízzel öntözik a bokrot”. A kérdés azonnal eldőlt, egyhangúlag, mert ennél pontosabban ki sem lehet fejezni a dolgot. A költők valóban egy csodálatos népség. Így született meg a kifejezés „Határvíz” (Boundary water), melyet az élő szervezet belső vizének meghatározására javasoltunk, azért, hogy kihangsúlyozzuk fizikai tulajdonságain alapuló különbözőségét az élő szervezeten kívüli tömbi fázisú víztől. Hogy megmarad-e ez a kifejezés, vagy sem, majd az idő megmutatja. Egyelőre nincs vele gond.

Így hát a „Határvíz” – az eleven szervezetben található víz. Az általunk a határrétegből kinyert vizet néha ezzel a névvel is illetik. Csakhogy ez nem teljesen igaz rá. Helyesebb volna „Határrétegből származó víznek” nevezni, ugyanis a víz – rendkívül változó anyag lévén – a határrétegből való kinyerése során megváltozik. Az ajánlott megnevezés szempontjából ekkor már nem pontosan „Határvíz”. Annak ellenére, hogy igyekeztünk megőrizni megváltozott fizikai tulajdonságait és biológiai aktivitását.

Óriási mennyiségű adat halmozódott fel, melyek szerint a sejtekben, kapillárisokban, nanocsövecskékben található víz – a kísérleteket végző kutatók szerint – üvegszerű, amorf állapotú, különleges folyékony gélyszerű, stb. Még egyszer szeretném aláhúzni, hogy a víz határrétege megjelenítésekor pont úgy is néz ki, mint a folyékony gél, amorf test, ill. kristály. A fizika szempontjából ebben nincs is semmi különleges. A határrétegben levő víznek ilyen az állapota, és ezt a hidrodinamikuskok már több mint 70 éve tanulmányozzák.

Mik azok a „hozzáférhető elektronok”?

Kénytelenek voltunk bevezetni még egy szakkifejezést. Ez a „hozzáférhető elektronok” fogalma.

Ez a kifejezés az A. M. Prohorov nevét viselő OTA Általános fizikai intézetében „született” a kutatási eredmények egyik soronkövetkező kiértékelésekor. Ez a kifejezés azzal kapcsolatos, hogy a vízben található hidrogénion-aktivitás és az oxidatív-reduktív reakciókban résztvevő elektronok aktivitásának meghatározására szolgáló hidrogén index (pH) és a redox potenciál (RDP) a határvízben részlegesen elvesztette fizikai értelmét. Mégpedig azért, mert létrehozható 5,5–6,0-os pH-jú határvíz, de elektron-donor tulajdonsággal. A kémikusok eleinte nem hitték el, hogy ez lehetséges, amíg meg nem győződtek róla a jelzett tulajdonságok közvetlen mérése útján.

Ezért merült fel égető szükség a hozzáférhető elektronok mennyiségének megállapítására az élő szervezetben és a határvízben a pH vagy az RDP fogalmak használata nélkül. Ez már csak azért is fontos, mert ezek a vízre jellemző paraméterek nem képesek a megfelelő módon jellemezni a határvizet annak biológiai aktivitása szempontjából (lásd a 3. mellékletet). Ekkor merült fel a „hozzáférhető elektronok” meghatározás, amely önmagában jól jellemzi az ott található elektronok mennyiségét a vízben, a határvízben, élő szervezetekben, ill. bármilyen szerves vagy szervetlen anyagban. Ez a fogalom nem csak a redox reakciókban való részvételük szempontjából jellemzi az elektronok fizikai állapotát. Ennél általánosabb. Segítségével például az idegrostok, az izomszövet, az agyvelő, vagy a szervezet általános állapota is jól leírható.

A „hozzáférhető elektronok” meghatározásnak mennyiségi értelmezése van. Napjainkban az elektronok mennyiségét a gázkisüléses vizualizációval (GDV: Gas Discharge Visualisation) határozzák meg. Ez a következő módon történik: a vizsgálat tárgyát (víz, határvíz, élő szervezet) elektromágneses mezőbe helyezik. A mező hatására a tárgyból kirepülő elektronok a gázban koronakisüléseket okoznak, amiknek intenzitását regisztrálják. Így módon etalont használva összehasonlíthatjuk egymással a vizsgált tárgyakat, ugyanis minél több elektron vesz részt a koronakisülés kifejlődésében, annál intenzívebb lesz annak fényessége. Ez egy jólismert eljárás, melyet mint fizikai mérési módszert K. G. Korotkov professzor dolgozott ki, ill. vezetett be [13].

Felhívnom a figyelmet, hogy kutatásaink során ennek az eljárásnak mi csak a fizikai részét használtuk, mégpedig a koronakisülés fényességének intenzitását, ill. annak értékét mértük. A vizsgált tárgyak összehasonlítása pedig csak ezen paraméterrel történt. A „hozzáférhető elektronok” meghatározás jó fizikusi gondolatnak bizonyult, kellőképpen tartalmaz, a vizsgált objektumban lejátszódó belső folyamatoktól mentes, ill. független annak szerkezetétől.

Íly módon egy olyan eszközhöz jutottunk, mely segítségével fizikailag regisztrálható az elektronok állapota, így pl. az atom körüli pályájuk, ill. eme eszköznek a segítségével jellemezhetővé válnak a vizsgált objektumok és annak részei. Olyan eszköz ez, mellyel vizsgálható az élő vagy élettelen anyag, az eleven organizmus állapota, ill. a rájuk gyakorolt behatások hatékonysága, így a határvízé is.

2. Melléklet:

Miben különbözik a határrétegből származó víz az aktivált vizektől?

Ezt az eszmefuttatást azért kellett elkövetnem, mert a kutatásainkat követő érdeklődést meglövelve máris megjelentek utánczóink.

Vannak gyártók, akik azt hirdetik, hogy az általuk forgalmazott aktivált víz ugyanolyan hatást ér el a szervezetben, mint a mi határvízünk. Ez egyszerűen elképesztő. Ezek az emberek még azt sem értik, hogy nekünk módunkban áll ellenőrizni állításukat, nekünk ez nem gond. Az elvégzett ellenőrzéseink szerint az aktivált vizeknek nincsen semmiféle hatása a határrétegre, még jó, hogy nem rongálja azt – és még sorolhatnám a példákat. Azok a vizek pusztán stimuláló hatásúak. Ezt egyébként az előállítók sem tagadják, kijelentik, hogy vizük fokozza a sertések súlygyarapodását, a zöldségtermés hozamát, stb.

Én a magam részéről feltétlen híve vagyok a biológiailag aktív vizek alkalmazásának, melyek előállítása során világos az aktivizálás fizikai mechanizmusa. Ugyancsak támogatom az ilyen vizek használatát, amennyiben rendelkeznek a megfelelő hatósági engedéllyel (Orosz Eü. Min. illetékes szervei), és bebizonyosodott egészségre ártalmatlan voltak, ill. ami kötelező érvényű, utóhatásoktól való mentességük.

Kétségtelen tény az is, hogy stimulátorok használata elengedhetetlen egyes betegségek, vagy elváltozások kezelése során. Ez teljes mértékben áll az aktivált vizekre is. De az aktivált víz-stimulátorokkal – márpedig a piacon kapható vizek mind biológiailag aktív vizek – nagyon óvatosan kell bánni. Mondok egy közismert példát: a ginseng minden bizonnyal a legismertebb stimulálószer. Léteznek azonban olyan publikációk is, melyekben leírják, hogy ez az anyag a szervezetben a normális és a rákos sejtek növekedését egyaránt stimulálja. Ugyanilyen leírásokat találhatunk a béta-karotinról is. A béta-karotin egy természetes immunstimuláns, amely a szervezet immunvédekező képességét az antigén fajtájától függetlenül fokozza, vagyis hatása nem specifikus. A legújabb jelentős kutatások pedig arra utalnak, hogy a béta-karotin szedése fokozhatja a dohányosok és az asbesztgyártásban dolgozók esélyét a tüdő- és prosztatákra. Tehát a biológiai hatásuk szerint a stimuláló szerek különbözhetnek a szabályozó anyagoktól.

Napjainkban a különféle aktivált vizek sokasága létezik. Kitaláltak rájuk egy új elnevezést is – ez a funkcionális víz. Ide tartoznak a megváltozott redox potenciálú vizek, vizek melyeket különféle mágneses és elektromágneses aktivátorokon vezettek át, stb., stb. Manapság már annyi ilyen termék létezik ahány féle funkcionális víz, akár biológiailag aktivált, akár más módszerrel előállított. Igen, az ily módon előállított vizek biológiailag aktívak, sőt, nagyon is aktívak. A funkcionális vizek kétségkívül rendelkeznek biológiai aktivitással. Ám ezek mind a víz stimuláló képességére vonatkoznak. Ez könnyen ellenőrizhető, mi magunk is pontosan ezt tettük. A stimulálás természetesen hasznos akkor, ha teszem azt a termés hozam növekedéséről, vagy a borjak súlygyarapodásáról van szó. De egy – súlyfelesleggel (amitől persze meg is lehet szabadulni) küszködő harmincas nő esetében legalább is kétséges, hogy örülne, ha megtudná, hogy olyan aktivált vizet fogyaszt, mely az állattenyésztésben napi 20 dekával növeli a hízók súlyát, vagy, hogy megduplázza az uborkatermés hozamát. Ez valóban elbizonytalanító, ha a súlyfelesleg oldaláról nézzük, különösen olyan emberek esetében, akik hajlamosak a hízásra. És ez még csak nem is a legrosszabb, ami megtörténhet, amint azt az előbbiekből láttuk.

Egy olyan ember gyógyításához hozzáfogni továbbá, akinek a szervrendszerei egyáltalán nincsenek egyensúlyban, véleményünk szerint csak a legvégső esetben szabad. A gyógyulási folyamat lényegesen gyorsabban zajlik abban az esetben, ha az első stádiumban a szervezet rehabilitációjának kezdünk neki, hogy legalábbis részlegesen helyreállítsuk szervrendszerei működőképességét. Pontosán ezt teszi a határrétegvízzel végzett fizioterápia ami REGULÁTOR, azaz fizikai szinten szabályoz.

Megismétlem: a stimulátorok szükségesek, de én amellet vagyok, hogy stimulálószerket kizárólag szigorú orvosi felügyelet mellett szabad használni. Ez vonatkozik az aktivált vizekre is, ugyanis igen aktívak is találhatóak közöttük.

A határvíz nem stimulátor, hanem regulátor, szabályozó anyag. Ez az az elvi különbség, amiben eltér a rendelkezésre álló aktivált vizek sokaságától. Éppen ez a tulajdonsága teszi lehetővé fizioterápiás hatásán alapuló felhasználását. Ezt pedig előállításának technológiája teszi lehetővé. A határvíz nem fizikai vagy biológiai beavatkozás hatására aktiválódik. Olyan fizikai tulajdonságokkal jön létre, melyeket attól a felülettől kap, melyen képződik, amellyel kapcsolatba kerül. Fizikailag ugyanazon a módon jön létre, mint ahogyan az az élő szervezetben történik. Minden valószínűség szerint ez az oka annak, hogy a funkcionális vizekkel szemben már egészen kis dózissal érhetünk el eredményt. Néha 0,1 milliliter határvíz is elegendő. De ha szedése során bármelyik szakaszban elfelejti bevenni, kész, vége. Tartson szünetet. Ugyanis minden, amit az adott szervezet működési szintjén újra kellett szabályozni (megregulázni), a határvíz elvégezte.

Megjegyezném, hogy bár a határvíz nem stimuláns, – szükség esetén – egyetértek annak rehabilitációs kezelés során történő használatával, de csak igen körültekintő módon. Végeztessen laborvizsgálatokat, diagnosztikus teszteket, vizsgálta meg magát orvosával. Ebben az esetben rendelkezésére fognak állni a szervezetében lejátszódó gyógyulási folyamatra vonatkozó objektív bizonyítékok. Az a legjobb, ha mindez szakorvosi felügyelet mellett történik. Ezúton helyzete alapvetően különbözni fog azokétól, akiknek a reklámok ekként szólnak: „Ha egészséges akarsz lenni – szedd ezt..., már mindenki ezt szedi”. Ki ne szeretne egészséges lenni, de vajon abból a „mindenkiből” hányan lettek egészségesek? A határvízen alapuló fizioterápiás kezelése során Önnek módjában áll a gyógyulási folyamat tárgyilagos követése. A diagnosztikus és laborvizsgálatok eredményei mindent elmondanak.

3. Melléklet:

Határvíz és az oxidatív-reduktív (redox - RDP) potenciál

A kidolgozott technológiának megfelelően a határvíz szó szerint azon a felületen képződik, amellyel érintkeznek. Ez a folyamat lassú és egészen különleges. A folyamat során a határvízet semmiféle fizikai vagy biológiai hatás nem éri. Ez az alapvető különbség közte és az összes aktivált víz között. Tulajdonságai lesznek, amilyenek lesznek. Függenek a víz származásától, a vele érintkező felület jellegétől. Minél kevesebb behatás éri vizünket az előkészítés folyamán, annál jobb lesz a határréteg kialakulása. Ennek okán a funkcionális vizek sokaságából lehetetlen határrétegvizet előállítani, mivel fizikai tulajdonságai pillanatok alatt, vagy nagyon gyorsan újra felveszik a belső (bulk) vizét.

Figyelemreméltó, hogy csak csekély számú artézi vízből lehet előállítani negatív redox potenciálú határvizet. Az esetek túlnyomó többségében az RDP alacsonyabb lesz, de pozitív marad. Eleinte azt hittük, hogy ez technológiánk hibája, így csak negatív RDP-vel rendelkező határvizet vizsgáltunk, ugyanis a szervezetben lévő víz pontosan ilyen, vagyis negatív RDP-ű. Amikor a Mecsnikov nevét viselő OEAÁE Vakcina és Szérum Tudományos Kutatóintézetben a határvíz herpeszvírusra gyakorolt hatását vizsgálták, feltűnt, hogy a pozitív RDP-ű határvíz – ez volt a „Nyolcadik változat” – tízszer nagyobb vírusölő aktivitással rendelkezik, mint a negatív potenciálú határvíz. Az emberi sejtkultúrákon, állatokon, ill. önkéntesek bevonásával végzett vizsgálatok során mindez bebizonyosodott. Így módon a határvíz kinyerésére kidolgozott technológiát tekinthetjük egyetemlegesnek. A RDP mértéke pedig nem lényeges. Felmerült azonban a kérdés: hogyan alkalmazzuk a „Nyolcadik változatot”, ugyanis ennek a határvíznek a dozírozása már olyan kis adagokkal történik, hogy már nem 0,1-0,5 ml-ről van szó, hanem századmililiterekről. Mellesleg a határvíz ebben is lényegesen különbözik a funkcionális vizektől, melyeket jelentősen nagyobb adagokban fogyasztanak. Ez pedig arra utal, hogy hatásuk a szervezetben található víz helyettesítésén, „lecserélésén” alapszik. Ezzel szemben a határvíz – mint az a „Matematikai fizika egyenleteiből” következik, az élő szervezetben dinamikus fizikai folyamatokat indít be. Következésképpen a határvíz pozitív vagy negatív töltése nem bír jelentőséggel. Hasonló a helyzet a hidrogén mutatóval (pH) is. A határvíznél ez a szám is széles határok között mozoghat, 5,5-től 9,5-ig. A határvíz aktivitásának és az általa beindított dinamikus folyamatok mennyiségi jellemzőjeként vezettük be a hozzáférhető elektronok fogalmát. A fizikusok jól fogadták ezt a kifejezést, ami visszajelzéseik alapján szélesebb értelmezést is nyerhet

További információ:

Dr Domján Péter

nyugalmazott belgyógyász